Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!
Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі
ЗВЯЗДА
ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б
№ 71 (6650) | 27 сакавіка 1940 г., серада | ЦАНА 10 КАП.

Асвоім новыя землі

асушэнне і асваенне балот. Багатыя ўраджаі з году ў год знімаюць на асушаных балотах калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі «Шлях Ільіча», Старадарожскага раёна. У мінулым годзе на былой багне калгаснікі гэтай арцелі з плошчы ў 60 гектараў знялі па 19 цэнтнераў жыта, з плошчы ў 36 гектараў—па 18 цэнтнераў аўса і па 42 цэнтнеры проса з кожнага гектара. Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі «XIII год Кастрычніка», Рагачоўскага раёна, у 1939 годзе атрымалі на асушаных балотах з кожнага гектара па 25 цэнтнераў проса, 17 цнт. ячменю і 220 цнт. бульбы. Вельмі добра растуць там не толькі зернавыя, але і тэхнічныя культуры. У гэтым-жа калгасе «XIII год Кастрычніка» атрымалі з гектара па 55 цнт. карэння кок-сагыза.

Высокія ўраджаі атрымліваюць на асушаных балотах і калгаснікі сельскагаспадарчых арцеляў «Лепшая доля», Парыцкага раёна, імені Сталіна, Мінскага раёна, «III Інтэрнацыянал», Слуцкага раёна, і іншых.

На ўсю рэспубліку праславіўся сваімі выдатнымі ўраджаямі калгас імені Беларускай Асобай Ваеннай Акругі, Любаньскага раёна, арганізаваны на асушаных балотах. Тут штогод калгаснікі знімаюць багатыя ўраджаі зернавых, канапель, бульбы і траў. У 1939 годзе ўраджай жыта з усёй пасеўнай плошчы склаў па 15 цнт., аўса — 15,6 цнт., ячменю — 20 цнт. з гектара. Багаты ўраджай забяспечыў высокую ацэнку працадня калгасніка. На кожны працадзень калгаснікі атрымалі па 2,5 кг хлеба, 8 кг бульбы, 3,5 кг. грубых кармоў для жывёлы і па 2 руб. 50 кап. грошай. Свае дасягненні калгас дэманстраваў на Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы 1939 года. Галоўвыстаўкам прысудзіў калгасу дыпломам першай ступені і прэміраваў легкавой

толькі больш зярна, але і забяспечым фермы ў дастатку кармамі, і тады адкрыюцца вялікія перспектывы для далейшага развіцця грамадскай жывёлагадоўлі, для памнажэння багаццяў калгасаў, павышэння заможнасці калгаснікаў».

Няма сумнення, што выдатны пачын любаньскіх калгаснікаў знойдзе жывейшы водгук сярод усіх калгаснікаў Совецкай Беларусі. Пасля заканчэння сяўбы на асушку балот выйдуць тысячы калгаснікаў. Дзесяткі тысяч гектараў дагэтуль мёртвых зямель, не даючых ніякай карысці, будуць ператвораны ў высокаўраджайныя калгасныя палі і сенажаці.

Партыйныя, совецкія і зямельныя арганізацыі павінны ўзначаліць выдатны рух за асваенне новых зямель. Калгаснікам патрэбна дзелавая дапамога ў правядзенні меліярацыйных работ. Пачын калгаснікаў Любаньшчыны трэба паўсямесна падтрымаць.

Асабліва вялікая адказнасць ускладаецца на спецыялістаў сельскай гаспадаркі. Яны павінны забяспечыць арганізацыйнае і тэхнічнае кіраўніцтва работамі па асушцы і асваенню балот. Трэба своечасова забяспечыць меліярацыйныя аб'екты неабходнымі праектамі і тэхнічнымі матэрыяламі.

Вялікую дапамогу калгаснікам у асваенні новых зямель абавязаны аказаць машынна-трактарныя станцыі.

Рух за асваенне новых зямель можа стаць і стане масавым. Абавязак партыйных, совецкіх і зямельных арганізацый—давесці зварот калгаснікаў Любаньскага раёна да шырокіх мас калгаснікаў.

Таварышы калгаснікі, спецыялісты сельскай гаспадаркі, работнікі зямельных органаў! Падтрымаем каштоўны пачын калгаснікаў Любаньскага раёна! Ператворым адвечныя балоты ў квітнеючыя высокаўраджайныя калгасныя палі і сенажаці!

У Наркамаце Замежных спраў

19 сакавіка французскі павераны ў справах у Маскве п. Пайяр паведаміў Народнага Камісара Замежных спраў т. Молатава, што ўрад Францыі лічыць перададзеную на тэлеграф і падпісаную совецкім паўпрэдам у Парыжы т. Сурыцам тэлеграму ў Маскву на імя тав. Сталіна з поваду заключэння мірнага дагавора СССР з Фінляндыяй умяшаннем паўпрэда ва ўнутранае палітычнае жыццё Францыі. Пры гэтым, паводле паведамлення п. Пайяра, французскі ўрад лічыць некарэктнымі ў адносінах французскага ўрада поўныя выражэнні падпісанай паўпрэдам тэлеграмы, падкрэсленыя ў прыведзеных ніжэй вытрымках з тэлеграмы, а іменна: «Дзякуючы мудрасці совецкага ўрада і нашай доблеснай Чырвонай Арміі. **планы англа-французскіх падпальшчыкаў вайны, якія стараліся распаліць ачаг вайны на паўночным усходзе Еўропы,** зноў пацярпелі няўдачу», а таксама «Совецкі Саюз астаецца непрыступнай крэпасцю, аб якую ў будучым разаб'юцца **цёмныя замыслы ворагаў соцыялізма** і працоўных усяго свету». Хоць пасылка гэтай тэлеграмы не была дапушчана цэнзурай, французскі ўрад заявіў, што Сурыц больш не будзе лічыцца французскім урадам „persona grata" і выразіў пажаданне аб адазванні тав. Сурыца совецкім урадам.

У сувязі з гэтым намеснік наркома па замежных справах тав. Лазоўскі перадаў п. Пайяру 26 сакавіка наступны адказ совецкага ўрада:

«1. Урад СССР не знаходзіць па сутнасці падстаў для таго, каб французскі ўрад не мог больш лічыць совецкага паўпрэда п. Сурыца „persona grata" на падставе зместу падпісанай п. Сурыцам для адпраўкі ў Маскву тэлеграмы, у якой нават не ўпамінаецца аб французскім урадзе.

2. Паколькі, аднак, французскі ўрад ставіць у адносінах Сурыца фармальнае пытанне аб даверы, урад СССР паведамляе, што п. Сурыц аслабаняецца ад абавязкаў паўпрэда СССР у Францыі».

ДА ВЕДАМА ДЭПУТАТАЎ МІНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

Другая сесія Мінскага гарадскога Совета дэпутатаў працоўных адбудзецца 29 сакавіка ў памяшканні Дома партыйнага актыва (вул. К. Маркса, 28/39) у 7 г. вечара.

ПАРАДАК ДНЯ:

1. Будаўніцтва 1940 года і рэканструкцыя г. Мінска.
2. Аб стварэнні гародніннай базы для г. Мінска.

Дэпутаты Мінскага гарадского Совета дэпутатаў працоўных праходзяць па сваіх пасведчаннях.

ВЫКАНАЎЧЫ КАМІТЭТ МІНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ.

ПЕРАТВОРЫМ БАЛОТЫ Ў КВІТНЕЮЧЫЯ КАЛГАСНЫЯ ПАЛІ, СЕНАЖАЦІ І ПАСБІШЧЫ

Зварот раённай нарады калгаснікаў Любаньскага раёна Мінскай вобласці да ўсіх калгаснікаў і калгасніц, спецыялістаў сельскай гаспадаркі і работнікаў зямельных органаў Беларусі

Пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі на чале з вялікім правадыром таварышам Сталіным сельская гаспадарка нашай краіны дасягнула нябачанага росквіту. Калгасны лад умацаваўся і ператварыўся ў магутную сілу комунізма. У калгасах сялянства знайшло сваё шчасце. У калгаснай працы, мацуючы грамадскую гаспадарку, калгаснікі з кожным годам павышаюць ураджайнасць, развіваюць жывёлагадоўлю, дабіваюцца ўсё большых даходаў. Расце заможнасць калгаснага сялянства, усё радасней становіцца жыццё калгаснікаў.

Радасцю напаўняюцца нашы сэрцы, калі мы бачым, як расквітнела наша краіна, як усё лепш становіцца жыццё народаў, насяляючых вялікі Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік. І ўсюды, у любым кутку нашай радзімы, совецкія людзі імкнуцца працаваць яшчэ лепш, больш прадукцыйна, паказваючы сапраўдныя ўзоры соцыялістычнай працы, каб тым самым зрабіць наша жыццё яшчэ больш багатым, умацаваць магутнасць краіны соцыялізма, паскорыць тэмпы нашага руху да комунізма.

Мы ведаем, наколькі вялікія клопаты партыі і ўрада аб далейшым уздыме соцыялістычнай сельскай гаспадаркі, аб усямерным умацаванні калгасаў. У сваім гістарычным дакладзе на XVIII з'ездзе партыі таварыш Сталін даў праграму работ на трэцюю пяцігодку — «Разгарнуць далейшы ўздым нашага земляробства і жывёлагадоўлі з тым, каб на працягу бліжэйшых 3—4 год дабіцца штогадняй вытворчасці зярна 8 млрд. пудоў з сярэдняй ураджайнасцю на гектар у 12—13 цэнтнераў, павялічыць вытворчасць па тэхнічных культурах на 30—35 процантаў у сярэднім, павялічыць пагалоўе авечак і свіней удвая, пагалоўе буйной рагатай жывёлы — процантаў на 40, пагалоўе коней — процантаў на 35».

Натхнёнае рашэннямі XVIII з'езда партыі і ўказаннямі вялікага Сталіна, калгаснае сялянства з новым велізарным уздымам стала змагацца за тое, каб нашы палі далі краіне больш хлеба, каб больш жывёлы стала на фермах, каб краіна атрымала ў дастатку сельскагаспадарчыя прадукты.

Мінулы 1939 год быў годам далейшай барацьбы за ўздым грамадскай жывёлагадоўлі, за далейшы рост ураджайнасці калгасных палёў. Пасля апублікавання пастановы партыі і ўрада «Аб мерапрыемствах па развіццю грамадскай жывёлагадоўлі ў калгасах» арганізаваны тысячы новых ферм і ўзбуйнёны дробныя.

Гэта яркае сведчанне вялікага імкнення калгаснага сялянства дабіцца росквіту соцыялістычнай жывёлагадоўлі.

Усесаюзная сельскагаспадарчая выстаўка, якая з'яўляецца ўсенародным аглядам перамог калгаснага ладу і школай стаханаўскага вопыту, паказала, што калгасы нашай ордэнаноснай Беларусі дабіліся вялікіх поспехаў.

Аднак гэтыя поспехі нас задаволіць не могуць. Уперадзе праляжыць велізарная работа. У нас ёсць усе магчымасці павысіць ураджайнасць, ва многа разоў павялічыць колькасць грамадскай жывёлы калгасаў, павысіць яе прадуктыўнасць.

Наша Беларуская рэспубліка мае вялікую колькасць нескарыстаных зямель. Адных балот ва ўсходніх абласцях Беларусі налічваецца да 3 мільёнаў гектараў, ды забалочаных мінеральных масіваў каля 2 мільёнаў. І вось гэтыя велізарныя плошчы, якія раскінуліся на сотні кілометраў, ляжаць нескарыстанымі.

Трэба, таварышы, прама сказаць, што дрэнна мы займаліся асваеннем новых зямель. Не браліся як след, па-большэвіцку за гэту найвялікшую справу. Мы таксама дрэнна, не заўсёды па-гаспадарску скарыстоўваем і нашы сенажаці і пасбішчы. Недастаткова сочым за іх добрым утрыманнем. Не робім карэннага паляпшэння сенажацей. Часамі гэтыя ўгоддзі пакрываюцца мохам, зарастаюць кустарнікамі, забалачваюцца і становяцца мала прыгоднымі.

Мы не можам дапускаць, каб мільёны гектараў зямель ляжалі нескарыстанымі. Яны павінны стаць культурнымі, высокаўрадароднымі землямі і тым самым дадаткова даваць нашай краіне сотні мільёнаў цэнтнераў хлеба і служыць базай для далейшага развіцця грамадскай жывёлагадоўлі. Усё гэта будзе спрыяць далейшаму ўмацаванню нашых калгасаў, росту заможнасці і культуры калгаснікаў.

Асобныя перадавыя калгасы па сваёй ініцыятыве самі ўзяліся асвайваць балоты. Сэрца радуецца, калі бачыш, якіх выдатных рэзультатаў дабіліся калгаснікі гэтых гаспадарак.

Вось, напрыклад, наш ордэнаносны калгас імені БАВА. Ён асушыў 1200 гектараў балот і ператварыў іх у квітнеючыя палі і сенажаці. Тут штогод знімаюцца высокія ўраджаі зярна і траў. Так, у 1939 годзе ўраджай з кожнага гектара склаў: жыта 15 цнт., аўса 15,6 цнт., ячменю 20 цнт., канапель-трасты 50 цнт. Ураджай траў дасягае 50 цнт. з гектара. У калгасе звыш 500 галоў буйной рагатай жывёлы, 140 свіней, 248 авечак, 135 коней. Удой на фуражную карову дасягае 1.700 літраў. Даход ад жывёлагадоўлі за мінулы год складае каля 200 тысяч рублёў. На працадзень калгаснікі атрымалі па 2 р. 50 кап. грашыма, па 2,5 кг. зярна, па 8 кг. бульбы, па 3,5 кг. грубых кармоў. Калгас—удзельнік Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі і атрымаў дыплом першай ступені.

Выдатных поспехаў дабіўся калгас «Чырвоны Кастрычнік». Гэты калгас у 1936 г. выдаваў на працадзень па 850 грам зярна і па 42 кап. грашыма. Грубых кармоў нехапіла нават для ферм. За апошнія-ж годы калгас асушыў сваімі сіламі 400 гектараў балот. Гэта карэнным чынам змяніла становішча ў калгасе.

За мінулы год на працадзень выдана па 3,75 кг. зярна, па 3 кг. грубых кармоў, удой на фуражную карову павысіўся на 400 літраў.

Такая-ж карціна ў калгасах «Пабеда» і «Чырвоны Усход», калгаснікі якіх паклалі нямала працы ў асваенні балот і тым самым значна павысілі даходы калгасаў і калгаснікаў.

Але трэба прама, таварышы, сказаць, што барацьба за асваенне новых зямель, паляпшэнне сенажацей і пасбішчаў, за стварэнне моцнай кармавой базы не прыняла яшчэ шырокі, сапраўды большэвіцкі размах. Трэба, каб усё калгаснае сялянства, разам з усімі спецыялістамі сельскай гаспадаркі, дружна пайшлі ў паход за асваенне балот і вярнулі-б да жыцця сотні тысяч гектараў зямель. Зямля—гэта крыніца сілы і крэпасці калгаснага ладу, аддадзеная навечна калгасам, павінна быць скарыстана да канца з максімальнай эфектыўнасцю.

Выдатны вопыт Ферганы трэба прымяніць у справе асушэння балот у нашай рэспубліцы. Калі калгаснікі сваімі сіламі возьмуцца за асваенне балот, за паляпшэнне сенажацей і пасбішчаў, то можна зрабіць цуды. Гэта дасць магчымасць узмацніць кармавую базу і ў самым блізкім будучым шырока развіць грамадскую жывёлагадоўлю, узняць яе прадуктыўнасць да нябачаных да гэтага вышынь.

Мы, калгаснікі Любаньскага раёна, Мінскай вобласці, рашылі з вясны гэтага года, як толькі закончым сяўбу, а сяўбу мы закончым у найкарацейшы тэрмін, па прыкладу слаўных ферганскіх калгаснікаў, **выйсці пагалоўна ўсімі калгасамі раёна на балота і асушыць не менш 5.000 гектараў зямель.** Работы гэтыя мы рашылі правесці на працягу 20 дзён. Мы выйдзем на работу з іменем Сталіна, тысячнымі калонамі і абновім твар нашай роднай зямлі, даб'емся, каб ужо ў гэтым годзе заквітнелі ў нас новыя палі, сенажаці і пасбішчы. Праца наша будзе радаснай, бо мы ведаем, што, асвоіўшы 5.000 гектараў балот, атрымаем не толькі больш зярна, але і забяспечым фермы ўдоваль кармамі і тады адкрыюцца вялікія перспектывы для далейшага развіцця грамадскай жывёлагадоўлі, для памнажэння багаццяў калгасаў, павышэння заможнасці калгаснікаў.

Мы заклікаем работнікаў МТС, трактарыстаў нашага раёна аказаць нам усямерную дапамогу ў асваенні балот, у паляпшэнні сенажацей і пасбішчаў. Хай кожны трактарыст ведае, што ад яго працы залежыць таксама поспех нашага паходу за пераўтварэнне прыроды.

Мы заклікаем нашых суседзяў, калгаснікаў — Глускага, Стара-Дарожскага, Старобінскага раёнаў, балоты якіх складаюць адзіны масіў з забалочанымі землямі нашага раёна, уключыцца ў барацьбу за асваенне новых угоддзяў з тым, каб асвоіць у гэтым годзе ў цэлым не менш 10 тысяч гектараў наваколльных балот. Мы заклікаем нашых суседзяў таксама выйсці дружнай сям'ёй тысячнымі атрадамі ў паход за асваенне балот.

Мы заклікаем усіх калгаснікаў, спецыялістаў сельскай гаспадаркі, работнікаў зямельных органаў ордэнаноснай Беларусі падхваціць пачын наш, разгарнуць соцыялістычнае спаборніцтва за асваенне ў гэтым годзе соцень тысяч гектараў новых зямель, за ўсямернае паляпшэнне сенажацей і пасбішчаў.

Не павінна быць ні аднаго калгаса, які-б стаяў у баку ад гэтай вялікай справы, не павінна быць ні аднаго калгасніка, які-б не прыняў удзелу ў работах па асваенню новых зямель.

Дадзім краіне больш зярна, створым моцную кармавую базу для растучай соцыялістычнай жывёлагадоўлі.

Даб'емся, каб нашы фермы былі поўны жывёлай і каб жывёла была высокапрадуктыўнай.

Ператворым балоты Беларусі ў квітнеючыя палі, сенажаці і пасбішчы.

Няхай жыве наш родны совецкі ўрад і яго глава таварыш Молатаў!

Няхай жыве наша магутная большэвіцкая партыя!

Няхай жыве наш вялікі правадыр, родны і любімы таварыш Сталін!

АД ІМЕНІ КАЛГАСНІКАЎ І КАЛГАСНІЦ, СПЕЦЫЯЛІСТАЎ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ, РАБОТНІКАЎ ЗЯМЕЛЬНЫХ ОРГАНАЎ ЛЮБАНЬСКАГА РАЁНА, МІНСКАЙ ВОБЛАСЦІ:

І. Гуліцкі — сакратар Любаньскага РК КП(б)Б, **А. Луфераў** — старшыня райсовета дэпутатаў працоўных, **А. Беразоўскі** — сакратар райкома ЛКСМБ, **А. Салаўёў** — загадчык райза, **М. Сержанін** — старшы меліяратар, **Ю. Кунцэвіч** — старшы аграном, **П. Лупанава** — зоатэхнік, **І. Рытвінскі** — старшыня калгаса «Новы мір», **С. Зеневіч** — старшыня калгаса «Другая пяцігодка», **І. Халюта** — старшыня калгаса імені 15-годдзя Кастрычніцкай рэволюцыі, **Д. Новікаў** — старшыня калгаса «Дружба», **М. Обчынец** — старшыня калгаса «Чырвоная змена», **Р. Даўгучыц** — старшыня калгаса «Новае палічна», **П. Грынюк** — старшыня калгаса імені 12-годдзя Кастрычніцкай рэволюцыі, **І. Кавалькоў** — старшыня Нежынскага сельсовета, **С. Голуб** — брыгадзір па меліярацыі калгаса «Ударнік», **І. Дражджэнюк** — старшыня калгаса імені Фрунзе, **Ф. Ганчароў** — нам. старшыні калгаса імені БАВА, **А. Жаўрыд** — старшыня калгаса «Чырвоны бор», **І. Ісакоў** — старшыня калгаса «Прагрэс», **Ф. Лутовіч** — зоатэхнік Любаньскага райземаддзела, **М. Клімовіч** — старшыня Асовецкага сельсовета, **А. Ермак** — старшыня Рэчанскага сельсовета, **А. Рубчэня**—старшыня калгаса «Перамога», **Г. Жартун** — дырэктар Палескай МТС, **Л. Цярэшка** — дырэктар Любаньскай МТС, **Л. Маруга**—старшыня калгаса «Чырвоная Слабодка», **І. Обчынец**—старшыня калгаса «Ударнік», **А. Гурыновіч**—старшыня калгаса «Чырвоная ветка», **Н. Шулякоўскі** — старшыня калгаса «Шлях соцыялізма», **М. Мышкоўская** — аграном райземаддзела, **А. Кашкурэвіч** — старшыня калгаса «Вызваленне», **Н. Лабачэня** — старшыня Слабодскага сельсовета, **Н. Сойка** — старшыня калгаса «Чырвоны комунар», **А. Кукрэш** — старшыня Радковіцкага сельсовета, **І. Копка** — старшыня калгаса «Авангард», **А. Муравіцкі** — старшыня калгаса «Чырвоны Кастрычнік», **Р. Шаўцоў** — жывёлавод калгаса імені 12-годдзя Кастрычніцкай рэволюцыі, **М. Лутовіч** — ордэнаносец-звеннявая калгаса «Новае жыццё», **Ф. Марчанка** — старшыня калгаса імені Леніна, **Н. Лутовіч** — загадчык малочна-таварнай фермы калгаса «Комсамолец», **С. Галай** — старшыня калгаса «Перамога», **Г. Брагінец** — старшыня Тальскага сельсовета, **С. Карнеў** — старшыня Загальскага сельсовета, **Д. Брагінец** — загадчык малочна-таварнай фермы калгаса «Чырвоная змена».

Дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР выехалі ў Маскву

БЕЛАСТОК, 26 сакавіка. (БЕЛТА). Ва ўрачыстай абстаноўцы ўсім дэпутатам Вярхоўных Советаў СССР і БССР, выбраным 24 сакавіка, уручаны пасведчанні аб іх выбранні.

сакавіка раніцой выехалі ў Маскву на чарговую Сесію Вярхоўнага Совета СССР.

Сёння па вобласці ўжо выдана 11 мандатаў дэпутатам, выбраным у Вярхоўны Совет БССР.

Усебеларуская нарада работнікаў соўгасаў

26 сакавіка ў Мінску адкрылася нарада дырэктараў, аграномаў, зоатэхнікаў і стаханаўцаў соўгасаў БССР. У рабоце нарады прымае ўдзел 230 чалавек.

к да веснавой сяўбы. У гэтых соўгасах трактары і сельскагаспадарчыя машыны адрамантаваны датэрмінова. Засыпана і праверана на ўсхожасць насенне.

УРАЧЫСТАЕ ПАСЯДЖЭННЕ, ПРЫСВЕЧАНАЕ 15-ГОДДЗЮ СОВЕЦКАГА РАДЫЁВЯШЧАННЯ

10-тысячны мітынг працоўных Пінска

ПЕРАЛЁТ МАСКВА—ЧУКОТКА

Вызвалены народ аднадушна галасаваў за радзіму, за партыю Леніна—Сталіна

МЫ ГАЛАСАВАЛІ ЗА ШЧАСЛІВАЕ ЖЫЦЦЁ

Наступае вясна, і хутка мы выйдзем на поле араць і сеяць, як сапраўдныя гаспадары зямлі. Нам ужо не трэба будзе прасіць ласкі ў паноў, гнуць перад імі свае спіны, баяцца налёту карных экспедыцый. Сёння мы свабодныя, роўнапраўныя грамадзяне совецкай краіны.

Мы, сяляне, разам з усімі працоўнымі галасавалі за наша шчаслівае жыццё. У цяжкія змрочныя годы насілля польскіх памешчыкаў і капіталістаў мы заўсёды верылі, што хутка настане час расплаты. І вялі барацьбу з польскімі панамі, змагаліся за зямлю, за волю, за лепшую долю.

Гэта было ў сакавіку 1933 года. У Слонімскім раёне ў вёсцы Мыслава чакалі чарговага прыезду секвестратара, чарговага грабяжу і насілля. Аграбленыя збяднелыя сяляне рашылі арганізавацца ў дружыну самаабароны і не дазволіць зборшчыкам падаткаў забраць апошнюю вопратку.

Улізень прыехаў секвестратар у суправаджэнні 5 паліцэйскіх. У першых хатах яны пачалі забраць палатно, кажухі, самавары. Як толькі-ж яны наблізіліся да сярэдзіны вёскі, з дамоў павысыпалі жанчыны, маладыя дзяўчаты і хлопцы, старыя мужчыны і каменнямі закідалі зборшчыкаў падаткаў. Камендант паліцыі Мондры прыгразіў: «Сёння мы адступаем, а заўтра вы адступіце».

На заўтра ў вёску прыехаў на аўтамабілях узмоцнены ўзброены атрад паліцыі з 50 чалавек. Зноў паднялася вёска і выйшла сустракаць няпрошаных гасцей каменнямі, коллямі, граблямі. Улады перапужаліся. З Слоніма прыехаў сам староста. Жанчыны ўзялі малых дзяцей на рукі і пайшлі да яго са скаргай:

— Мы галодныя і абарваныя. Не дапускайце, каб з нас сарвалі апошнюю вопратку.

— Усё будзе добра, — абяцаў староста. Ён, баючыся народнага гневу, стараўся супакоіць сялян.

А позна ноччу, калі вёска спала, былі праведзены шматлікія арышты «бунтаўшчыкоў». Іх збівалі, катавалі без літасці. Была ў нас і забастоўка сялян — возчыкаў лесу. Яна ахапіла палавіну сялян Слонімскага павета. Гэта было зімою 1934 года. Возчыкі з вёсак Жыровічы, Якуніна і іншых патрабавалі ў эксплаататараў Шэхатавіча і Сядзельніцкага павышэння заработнай платы. Не гледзячы на пагрозы паліцыі, ніхто не выходзіў на работу. Тады ў вёску паслалі карны атрад. Паліцэйскія павыбівалі вокны ў хатах, таптала нагамі мяшкі з мукой, налівалі ў сена газу. У вёсцы Якуніна каты выгналі на вуліцу 50 сялян, збівалі іх гумавымі палкамі, загналі іх у гумно і трымалі там тры гадзіны пры 35-градусным марозе. Затым сялян пагрузілі на сані і пад моцнай аховай адправілі ў Жыровічы, дзе іх раздзелі і зноў збівалі гумавымі палкамі.

2.000 сялян вёсак Слонімскага павета пайшлі ў Жыровічы, каб вызваліць арыштаваных. Але паліцэйскі ўчастак быў акружан кулямётамі. Вышаў начальнік паліцыі і сказаў:

— Я з вамі ўсімі гаварыць не магу. Вышліце да мяне дэлегацыю.

Дэлегацыю сялян паліцыя арыштавала. Затым адкрыла стральбу па сабраўшыхся. Многія былі ранены.

Можна расказаць яшчэ многа эпізодаў аб барацьбе батракоў з памешчыкамі. Гэтыя прыклады паказваюць, што працоўны народ ніколі не мірыўся з дзікім уладарніцтвам польскіх паноў.

17 верасня светлае сонца ўзышло над нашай абяздоленай зямлёй. З рук вялікага совецкага народа і яго магутнай Чырвонай Арміі мы атрымалі зямлю, волю і шчаслівую долю. У нашых сэрцах ніколі не ўгасне ўдзячнасць да роднага бацькі нашага вялікага Сталіна.

Сяляне па выбарах у Народнае Сабранне давалі наказ сваім кандыдатам — галасуйце за совецкую ўладу, за партыю большэвікоў, за вялікага Сталіна.

Прагаласаваўшы за сваіх прадстаўнікоў у вышэйшыя органы совецкай улады, мы зноў сказалі ім.

— Мы галасавалі за вас, слаўных кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных. Стойце гарою за совецкую ўладу, за партыю большэвікоў, за нашага бацьку і друга вялікага Сталіна. І тады мы навекі-вякоў будзем жыць у дружнай шчаслівай сям'і народаў СССР.

Міхаіл Осіпавіч КУЛАК, селянін вёскі Рудаўка, Слонімскага раёна.

Антон Дзянісавіч КУЛЯШЭВІЧ, селянін вёскі Заводчы Лес, Слонімскага раёна.

Я шчаслівая

Радасным і светлым стала жыццё жанчыны ў былой Заходняй Беларусі. Яна стала роўнаправным членам соцыялістычнага грамадства, актыўна ўключылася ў палітычнае і грамадскае жыццё.

Мне даручылі пачотную работу — несці словы большэвіцкай праўды ў масы, працаваць агітатарам на выбарчым участку. Я расказвала выбаршчыкам аб шчаслівым жыцці ў совецкай краіне, аб вялікіх правах, якія атрымалі працоўныя СССР па Сталінскай Канстытуцыі. Я гутарыла з імі аб школах, дзе вучацца нашы дзеці, аб зямлі, стаўшай здабыткам усяго народа.

24 сакавіка ўсе мае слухачы дружна, разам са мной, галасавалі за лепшых сыноў і дачок вызваленага народа, за шчаслівую будучыню нашай дарагой радзімы.

Станіслава ЛЯШЧЫНСКАЯ, вёска Куцькі, Куцькаўскага с/с, Свірскага раёна.

Самы радасны дзень

З велізарнай радасцю я галасаваў за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных, за сапраўдных прадстаўнікоў народа.

Я — кравец. Усё маё жыццё было поўна гора і прыніжэння. У былой панскай Польшчы рабочы, а тым больш рабочы-яўрэй, падвяргаўся праследаванням, быў пазбаўлен чалавечых правоў. Я ўспамінаю, якую дзікую нацыянальную варожасць распальвалі польскія шавіністы.

Як радасна, што хоць на 55 годзе свайго жыцця дачакаўся я поўнага роўнаправя нацый. Совецкая ўлада прынесла нам радасць і шчасце, вялікія правы для ўсіх працоўных незалежна ад нацыянальнасці. Я дзякую за гэта роднай партыі большэвікоў і любімаму Сталіну.

Усяго шэсць месяцаў існуе ў нас совецкая ўлада, а ў маёй сям'і адбыліся такія змены, якіх не магло быць і за дзесяткі год пры польскіх панах. Уся сям'я зараз працуе. Я асабіста працую ў кравецкай арцелі «Новае жыццё», сын — Залік — рабочы на веласіпедным заводзе, другі сын — Юдэль — цэхавы майстар гэтага-ж завода, дачка — Ада — вучыцца на курсах загадчыкаў магазінаў. Цяпер я не страшуся заўтрашняга дня, бо ўпэўнен, што работай совецкая ўлада заўсёды забяспечыць мяне і маю сям'ю.

Вось чаму я з радасцю прагаласаваў за людзей, якія будуць змагацца за далейшае паляпшэнне жыцця працоўных, за росквіт нашай соцыялістычнай радзімы.

І. М. ЦЫРУЛЬНІЦКІ.

За верных сыноў народа

24 сакавіка — выдатны дзень у жыцці працоўных заходніх абласцей БССР.

Рана ўстаўшы, я разам з сям'ёй пайшоў на выбарчы ўчастак, у калгас імені Сталіна і з радасцю прагаласаваў за верных сыноў народа тт. Малевіча, Стому і Бернацкага.

Тав. Наума Бернацкага — бедняка з вёскі Выверы, Маладзечанскага раёна — я добра ведаю па сумеснаму сядзенню ў турмах, у Картуз-Бярозе. Гэта — адданейшы сын народа, чэсны і стойкі барацьбіт за інтарэсы працоўных. Яго паважаюць і ведаюць ва ўсіх вёсках Маладзечанскага раёна.

За мужных і чэсных барацьбітоў, за лепшых людзей радзімы аддаў свой голас. Галасуючы за іх, я галасаваў за сваё радаснае і шчаслівае жыццё ў вялікай сям'і народаў СССР.

Сцяпан БУРАК, старшыня Хажоўскага сельсовета, Маладзечанскага раёна.

Радасць даў нам вялікі Сталін

60 год блукаў я ў пошуках шчасця. За словы праўды не раз мяне арыштоўвалі, кідалі за турэмныя краты. Я быў пазбаўлен выбарчых правоў, мяне праследавалі як яўрэя. Але маёй волі, маёй веры ў светлую будучыню нішто не магло зламіць. Я верыў у шчаслівую зорку.

І вось гэтая зорка ўзышла з усходу. Зніклі хмары. Радасным стала жыццё. Пачалася мая другая маладосць.

Я і мая жонка працавалі членамі ўчастковай выбарчай камісіі. Мы працуем на фанерным заводзе № 4, працуем на сябе, на сваю дзяржаву. За ўзорную стаханаўскую работу жонку прэміравалі. Асабіста я вытворчае заданне выконваю на 200—250 процантаў. Жывем у дастатку. Дзеці вучацца ў школе. Яны не будуць такімі цёмнымі, забітымі, якімі былі іх бацькі.

Гэтую радасць прынесла нам Сталінская Канстытуцыя, гэтую радасць нам даў родны Сталін.

Поўны гордасці за сваю радзіму, за роднага Сталіна, я аддаў свой голас за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

Гірш Якаўлевіч ШТЭЙНБЕРГ, рабочы пінскага фанернага завода № 4.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

АБ ПАРТЫЙНАЙ ІНФАРМАЦЫІ

Своечасовая партыйная інфармацыя забяспечвае штодзённую сувязь партыйных органаў з нізавымі арганізацыямі, дапамагае ім быстра рэагіраваць на атрыманыя сігналы. У Мінску ёсць нямала камуністаў, якія з вялікім натхненнем і любоўю выконваюць работу інфарматараў. Тав. Слаўковіч (Кагановіцкі раён) сістэматычна паведамляе райкому КП(б)Б аб праведзеных масавых мерапрыемствах, цікавых выступленнях комуністаў і беспартыйных таварышоў, узнімаючых важныя пытанні.

Інфарматар хлебакамбіната тав. Пінхасік паведаміў райкому аб тым, што адміністрацыя пячула аднеслася да патрэб новых рабочых, паступіўшых на прадпрыемства. Райком партыі неадкладна ўмяшаўся ў гэту справу.

Комуністы друкарні імені Сталіна напісалі ў Варашылаўскі райком аб тым, што акраіны Мінска дрэнна снабжаюцца хлебам. Райком правёў спецыяльную нараду па гэтаму пытанню; гарком склікаў нараду прадстаўнікоў гандлёвых арганізацый. Пасля гэтага снабжэнне акраін Мінска хлебам значна палепшылася.

Для таго, каб інфарматары працавалі сістэматычна, своечасова і дакладна інфарміравалі партыйныя органы, неабходна, каб райкомы партыі сур'ёзна ўзяліся за кіраўніцтва гэтай работай.

Прыклад дзелавога штодзённага кіраўніцтва інфарматарамі, уважлівага вывучэння высоўваемых імі пытанняў паказвае Сталінскі райком партыі гор. Мінска.

У рэзультаце штодзённых клопатаў райкома многія комуністы-інфарматары значна выраслі і зараз з'яўляюцца кіраўнікамі партыйных арганізацый. Так, напрыклад, тав. Анапіч (КІЖ) спачатку працаваў інфарматарам, пасля быў выбран сакратаром партбюро, а зараз працуе намеснікам загадчыка оргінструктарскага аддзела Сталінскага райкома КП(б)Б. Тав. Іофе (Мінхарчпром), тав. Піліс (завод імені Кірава) раней працавалі інфарматарамі, а зараз выбраны сакратарамі партарганізацый.

Аднак лепшы вопыт інфармацыйнай работы не стаў яшчэ здабыткам усіх партыйных арганізацый горада. Інфарматары гарраёкомаў Мінска ні разу не збіраліся для абмену вопытам. У адным памяшканні на адным паверсе знаходзяцца два райкомы — Сталінскі гарадскі і Мінскі сельскі. Аднак сельскі райком не пераняў вопыт Сталінскага. У ім няма нават спецыяльнага работніка, які-б займаўся інфармацыяй.

Адсутнасць кіраўніцтва інфарматарамі прывяла да таго, што сельскі райком зусім перастаў атрымліваць патрэбныя весткі з месц. Сакратары партарганізацый у сваіх данясеннях часта толькі суха пералічваюць праведзеныя мерапрыемствы ў сувязі з якой-небудзь датай. Дастаткова пазнаёміцца з матэрыяламі аб святкаванні дня 8 сакавіка, каб пераканацца, чаго варты такія, мякка кажучы, казённыя інфармацыі.

У Астрашыцка-Гарадзецкім сельсовеце ў 1939 годзе згарэла школа, у часе пажару загінула вучэбнае абсталяванне, а партарганізацыя сельсовета не знайшла патрэбным інфарміраваць аб гэтым райком партыі.

Далёка не ўсе партыйныя арганізацыі горада разумеюць ролю і значэнне інфармацыі. Многія інфарматары не могуць выконваць даручанай ім работы, бо сакратары пярвічных партыйных арганізацый загружаюць іх іншымі даручэннямі. Так, напрыклад, інфарматар Наркамфіна т. Шлык з'яўляецца агітатарам на былым выбарчым участку, рэдактарам насценгазеты, тэхнічным сакратаром партбюро і пазаштатным інструктарам абкома КП(б)Б.

Большасць інфарматараў дагэтуль яшчэ не зацверджаны райкомамі. У Кагановіцкім райкоме да выбараў парторганаў працавала 39 інфарматараў, з іх ні адзін не быў зацверджан райкомам, у Варашылаўскім райкоме з 40 інфарматараў было зацверджана толькі 8.

В. СЦЯПАНАВА.

КАЛГАСНАЯ ПАРТЫЙНАЯ АРГАНІЗАЦЫЯ

Елізавета Шляпіна — малады партыйны работнік. У калгас «Рассвет» яна прыехала тры гады назад на работу загадчыка Дома соцкультуры. Энергічная, развяжлівая, яна неўзабаве заваявала тут аўтарытэт, і калі перад партыйнай арганізацыяй калгаса паўстала пытанне аб новым сакратару замест выехаўшага таварыша, яе кандыдатуру падтрымалі ўсе комуністы.

Калгас—адзін з буйнейшых у вобласці; у ім аб'яднана 286 гаспадарак. Яго зямля раскінута на абшырнай тэрыторыі ў 2.220 гектараў. Зразумела, што роля мясцовай партыйнай арганізацыі ў такім буйным калгасе асабліва вялікая і адказная. Гэта стала ясна новаму сакратару з першых-жа дзён.

У калгасе тады налічвалася толькі 9 комуністаў, з іх 4 кандыдаты партыі. Апрача таго, тут была комсамольская арганізацыя з 18 комсамольцаў, пераважна працуючых непасрэдна на вытворчасці.

Слабае веданне партыйнай работы не спалохала Шляпіну. Яна пачала глыбока знаёміцца з людзьмі, паступова ўваходзіць у калгасную вытворчасць, накіроўваць увагу комуністаў на найбольш адстаючыя ўчасткі гаспадаркі. Старшыня калгаса член партыі Фока Семчанка цяпер ужо сам прыходзіў да сакратара, раіўся з ім, патрабаваў абмеркавання намячаемых у калгасе мерапрыемстваў на партыйных сходах.

У партыйнай арганізацыі стала правілам, што ўсе важнейшыя мерапрыемствы, якія трэба было правесці ў калгасе, папярэдне абмяркоўваюцца з комуністамі. Партыйная арганізацыя заслухоўвала старшыню калгаса, выносіла канкрэтнае рашэнне, вызначала месца і абавязкі асобных комуністаў, і гэта давала станоўчыя вынікі.

Так было у час уборачнай кампаніі, калі пры значным недахопе рабочай сілы калгас усё-ж своечасова справіўся з уборкай і хлебапастаўкамі. Так было і ў час сялення хутароў, і ў час выяўлення лішкаў прысядзібных участкаў, і ў час асенняй сяўбы, і ў час падрыхтоўкі да размеркавання даходаў на працадні.

Партыйная арганізацыя ўшчыльную падышла да вытворчых пытанняў, спалучаючы іх з партыйна-масавай работай.

Быць у авангардзе мас, арганізоўваць іх — няўхільны закон кожнага комуніста. Гэты закон усвядомілі комуністы калгаса.

Член партыі Аляксей Фальянаў да апошняга часу працаваў загадчыкам МТФ. Узорна арганізаваўшы работу на ферме, ён дабіўся выдатных паказальнікаў: з кожнай фуражнай каровы атрымана малака ў сярэднім на 220 літраў больш, чым у мінулым годзе. Гэты прыклад не адзінкавы. Брыгадзір паляводчай брыгады № 3, кандыдат партыі Павел Саладоўнікаў з 50 гектараў азімага жыта сабраў па 16 цэнтнераў ураджаю.

Паказваючы ўзоры на вытворчасці, праводзячы масавую работу ў брыгадах, сістэматычную чытку газет і гутаркі па бягучых пытаннях, комуністы высока ўзнялі свой аўтарытэт і акружылі сябе актывам. У партыю пайшлі лепшыя людзі калгаса. А такіх людзей аказалася нямала, варта было толькі прыгледзецца да іх, папрацаваць з імі. У кандыдаты партыі партыйная арганізацыя прыняла за год 7 чалавек, прычым большасць з іх—радавыя калгаснікі-стаханаўцы. Комсамольская арганізацыя прыняла ў свае рады 14 чалавек.

Дружная, зладжаная работа комуністаў станоўча адбілася на ўсёй рабоце калгаса. Не гледзячы на тое, што лета 1939 года было значна горш па кліматычных умовах, чым у 1938 годзе, ураджай атрыман куды большы: у сярэднім 10,1 цэнтнера збожжа і 114 цэнтнераў бульбы з гектара. Адпаведна вырасла і вага працадня: калгаснікі атрымалі на працадзень: 2,2 кг збожжа, 6,5 кг бульбы, 3 кг фуражу і паўтара рублі грашыма.

— У гэтых поспехах калгаса ясна ілюструецца работа нашых комуністаў, — гаварыла на справаздачна-выбарным сходзе партыйнай арганізацыі Елізавета Шляпіна.

Але нядрэнна справіўшыся з вытворчымі задачамі, выдатна правёўшы кампанію па выбарах у мясцовыя советы, партыйная арганізацыя не наладзіла яшчэ як след вучобу комуністаў, іх работу над сабой.

З члены арганізацыі: Шляпіна, Семчанка і старшыня сельскага выканкома тав. Серадоў самастойна вывучаюць гісторыю партыі. Астатнія аб'яднаны ў гуртку, якім кіруе прапагандыст райкома тав. Хількевіч.

Як самастойна вувучаючыя, так і гурток не пайшлі далей II—III раздзела «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)». Кантроль над вучобай не быў наладжан. На гэты істотны недахоп, уласцівы, між іншым, многім партыйным арганізацыям, звярнулі ўвагу комуністы ў сваіх выступленнях на справаздачна-выбарным сходзе. Яны справядліва патрабавалі ад райкома больш канкрэтнай і аператыўнай дапамогі ў вучобе — сістэматычнай кансультацыі, таварыскіх гутарак, наладжання лекцый у калгасе.

Партыйная арганізацыя паўторна выбрала сваім сакратаром Елізавету Шляпіну. Яна апраўдала сябе на рабоце. Яе кожны дзень можна бачыць на разнастайных участках гаспадаркі. Яна гутарыць з людзьмі, вывучае недахопы. І ў калгасным Доме соцкультуры, якім яна загадвае, ажывілася работа: працуюць самадзейныя гурткі, праводзіцца гучная чытка газет.

Зараз калгас рыхтуецца да веснавой сяўбы. Ужо адрамантаван сельскагаспадарчы інвентар, ачышчана і засыпана насенне. Заканчваецца вывазка гною і торфу на палі. Па вечарах у калгасным клубе займаецца стаханаўская школа. Паміж брыгадамі і звеннямі заключаны новыя соцыялістычныя дагаворы. Кіпіць гарачая праца, і ў гэтай працы адчуваецца нястомная энергія комуністаў калгаса.

Т. ХАДКЕВІЧ.

Жлобінскі раён.

Дырэктар Боркавіцкай МТС К. Г. Будкевіч (справа) і помпаліт тав. Клімовіч за складаннем плана агітмасавай работы на веснавы перыяд.

Фото Б. Хеніна. (Фотахроніка БЕЛТА).

ЗА ДЗЕЙСНУЮ ДАПАМОГУ ШКОЛЕ

Каля трох месяцаў прайшло пасля Пленума ЦК ВЛКСМ. Час дастатковы для таго, каб партыйныя, комсамольскія, профсаюзныя арганізацыі, уся грамадскасць па-дзелавому ўзяліся за аказанне дзейснай дапамогі школе ў выхаванні падрастаючага пакалення.

Па прыкладу рабочых і інтэлігенцыі маскоўскага металургічнага завода «Серп и молот» калектывы многіх прадпрыемстваў Мінска абмеркавалі рашэнне пленума на агульных сходах, намецілі шэраг практычных мерапрыемстваў у напрамку дапамогі школе, работы з дзяцьмі. Аднак намечаныя мерапрыемствы ў большасці не выкананы.

У гэтым сэнсе вельмі паказальным з'яўляецца калектыў швейнай фабрыкі «Кастрычнік», які першым у Мінску адгукнуўся было на зварот металургаў завода «Серп и молот».

12 лютага на фабрыцы адбыўся сход калектыва, прысвечаны абмеркаванню рашэнняў ЦК ВЛКСМ. Сход гэты асабліва рыхтавалі сакратар партбюро т. Шашок і старшыня фабкома т. Матусевіч. Праўда, на сходзе было вельмі мала выступленняў саміх рабочых, мала гаварылася аб канкрэтных фактах адносін бацькоў да выхавання сваіх дзяцей. Аднак і пры гэтых недахопах усё-ж сход прыкаваў увагу калектыва да пытання дапамогі школе.

На сходзе была прынята рэзалюцыя з многімі абяцаннямі падшэфнай школе № 1. У ёй гаварылася і аб арганізацыі цеснай сувязі рабочых са школай, і аб рэгулярным абмяркоўванні на сходах калектыва вынікаў паспяховасці ў падшэфнай школе, і аб наладжанні на фабрыцы лекцый і педагагічных кансультацый для бацькоў, і аб матэрыяльнай дапамозе школе. У адным з пунктаў рэзалюцыі, напрыклад, запісана:

«Лічыць мэтазгодным стварэнне пры фабрыцы ініцыятыўнай групы з бацькоў, настаўнікаў, комсамольцаў, якая-б дапамагла фабкому ў пытаннях, звязаных з паляпшэннем выхавання дзяцей».

Як відаць, рэзалюцыя была вынесена нядрэнная. Чаго трэба было больш, калі-б узятыя абавязацельствы выконваліся. Здавалася-б, таварышам Шашку і Матусевічу варта было прасачыць за выкананнем абавязацельстваў. Але на справе атрымалася не так. І на сёння ні адзін пункт рэзалюцыі не ажыццёўлен.

Днямі мы запыталі ў тав. Шашка, як выконваецца рашэнне агульнага сходу. Адказ паследваў лаканічны і досыць дзіўны:

— Калі быў сход, а вы цяпер успомнілі ўспамінаць аб ім!

Каментарыі, бадай, непатрэбны.

Між тым, партыйнай, комсамольскай і профсаюзнай арганізацыям фабрыкі «Кастрычнік» больш чым каму-небудзь іншаму трэба займацца школай. З 46 навучаючыхся ў 12-й школе дзяцей рабочых фабрыкі 11 не паспяваюць; з 30 дзяцей навучаючыхся ў 1-й школе, палавіна не паспявае. Такія бацькі, як Левін, Зуховіч, Раманоўскі, Маслан і іншыя, не кантралююць падрыхтоўку ўрокаў сваімі дзяцьмі, не раяцца з настаўнікамі. Аднак гэта чамусьці нікога на фабрыцы не трывожыць.

Не лепш дапамагаюць школе і многія іншыя прадпрыемствы горада. На абутковай фабрыцы імені Кагановіча, заводах «Ударнік» і імені Кірава да гэтага часу нават не абмяркоўваліся рашэнні Пленума ЦК ВЛКСМ. Кіраўнікі партыйных, комсамольскіх і профсаюзных арганізацый тут проста ўхіліліся і лічаць залішняе займацца пытаннямі выхавання дзяцей рабочых.

Сакратар партыйнага бюро фабрыкі імені Кагановіча тав. Рузаў на пытанне, як грамадскасць фабрыкі дапамагае падшэфнай школе, адказаў:

— Па праўдзе кажучы, наша падшэфная 12-я школа фабрыцы больш дапамагае, чым мы ёй...

А між тым, калектыў фабрыкі многім мог-бы дапамагчы школе, асабліва ў арганізацыі пазашкольнай работы.

Школы, настаўнікі не адчуваюць патрэбы ў пустых абяцаннях і шырокавяшчальных рэзалюцыях накшталт рэзалюцыі, прынятай на фабрыцы «Кастрычнік». Ім патрэбна дзейсная дапамога.

А. МІНЬКОЎ.

СОВЕЦКІ ПАТРЫЯТЫЗМ

Совецкі Саюз — гэта бацькаўшчына працоўных. Вялікая любоў совецкіх людзей да сваёй радзімы, да сваёй соцыялістычнай бацькаўшчыны, бо толькі ў Совецкай краіне вырваны самыя карэнні капіталістычнага ладу, знішчаны прычыны эксплаатацыі, беспрацоўя і бяспраўя. Грамадзяне нашай краіны з'яўляюцца актыўнымі будаўнікамі сваёй соцыялістычнай дзяржавы.

Пад кіраўніцтвам вялікай партыі Леніна — Сталіна працоўныя нашай краіны заваявалі права на працу, на адпачынак, на асвету, на забяспечаную старасць, на матэрыяльную дапамогу пры хваробе, непрацаздольнасці і т. д. Нідзе, ні ў адной краіне ў свеце, апрача СССР, працоўныя не карыстаюцца такімі правамі, як у Совецкай краіне, дзе дзейнічае Сталінская Канстытуцыя.

Вось чаму так горача любяць сваю радзіму грамадзяне СССР. Яны лічаць сваім свяшчэнным абавязкам мацаваць магутнасць соцыялістычнай дзяржавы, узнімаць абароназдольнасць СССР, акружаць любоўю і клопатамі Чырвоную Армію, усімі сіламі абараняць сваю радзіму.

Совецкі патрыятызм — інтэрнацыянальны па сваёй сутнасці. СССР — бацькаўшчына працоўных усяго свету, радзіма соцыялізма. Абараняючы совецкую дзяржаву, мы забяспечваем не толькі мірную працу совецкага народа, але і будучыню працоўных усяго свету, будучыню ўсяго чалавецтва.

***

Наша доблесная Чырвоная Армія, створаная найвялікшымі стратэгамі соцыялістычнай рэволюцыі Леніным і Сталіным, славіцца сваёй бязмежнай любоўю да радзімы. Лепшыя сыны народа, палкія совецкія патрыёты лічаць найвялікшым шчасцем стаяць на варце совецкіх рубяжоў.

Цуды гераізма, адвагі і мужнасці праявілі нашы байцы ў час грамадзянскай вайны і ў наступныя годы ў барацьбе з японскімі самураямі, з польскімі памешчыкамі і капіталістамі за вызваленне працоўных Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі і ў баях у Фінляндыі.

На палях Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны Чырвоная Армія пакрыла сябе неўвядальнай славай. Яна самааддана выканала свой свяшчэнны абавязак: вызваліла адзінакроўных братоў — украінцаў і беларусаў, якія доўгі час пакутавалі ў цяжкай няволі. Працоўныя сустрэлі Чырвоную Армію як сваіх родных братоў, як сваіх вызваліцеляў ад нязноснага гнёту.

Гераічная Чырвоная Армія разграміла ўмацаванні Карэльскага перашыйка, якія англа-французскія імперыялісты лічылі непрыступнымі. Натхнёныя патрыятычным парывам, воіны Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота паказалі новыя ўзоры высокага гераізма і бяспрыкладнай адвагі. Байцы, камандзіры і палітработнікі ва ўмовах суровай зімы самааддана выконвалі баявыя заданні. Яны ішлі ўсё наперад і наперад, руйнуючы жалезабетонныя ўмацаванні. Яны паказалі, што няма такіх крэпасцей, якіх не маглі-б узяць большэвікі. Перад усім светам Чырвоная Армія яшчэ раз прадэманстрыравала сваю сілу, сваю магутнасць. Яна адстаяла недатыкальнасць граніц нашай любімай радзімы. Чырвоная Армія — надзейная абарона Совецкага Саюза і грозны меч для ўсіх яго ворагаў.

***

Мацярынскай любоўю акружае Совецкая краіна воінаў Чырвонай Арміі. У нядаўнія дні, калі вырашалася задача ўмацавання бяспечнасці паўночна-заходняй граніцы нашай краіны, яшчэ больш моцна праявілася глыбіня і сіла патрыятычных пачуццяў совецкіх людзей. Штодзённа тысячы пісем і падарункаў прыходзілі на фронт. У гэтых пісьмах народ выказваў свае гарачыя брацкія пачуцці салідарнасці з мужнымі абаронцамі совецкіх рубяжоў.

Вось што пісалі бацька і маці чырвонаармейца Каганова:

«Мы атрымалі тваё пісьмо. Ты паступіў правільна, пайшоўшы добраахвотнікам у Чырвоную Армію. Як комсамолец, інакш ты не мог паступіць. Калі нашай радзіме пагражае небяспека з боку ворагаў, тваё месца павінна быць сярод барацьбітоў за радзіму. Аб нас не турбуйся. Нас падтрымлівае сазнанне, што наш адзіны сын аказаўся дастойным комсамольцам. Мы горды табой. Жадаем табе і тваім таварышам са славай вярнуцца дамоў».

Перапіска рабочых і калгаснікаў з байцамі і камандзірамі адлюстроўвае непарушнае адзінства народа са сваёй арміяй. «У нас народ і армія складаюць адно цэлае, адну сям'ю. Нідзе ў свеце няма такіх любоўных і клапатлівых адносін з боку народа да арміі, як у нас» (Сталін).

Працоўныя СССР ні на мінуту не забываюць аб тым, што наша краіна знаходзіцца ў капіталістычным акружэнні, яны памятаюць указанні таварыша Сталіна аб неабходнасці ўвесь наш народ трымаць у стане мабілізацыйнай гатоўнасці.

Мільёны совецкіх патрыётаў у вольны ад работы час энергічна авалодваюць асновамі ваеннай справы, займаюцца ў асоавіяхімаўскіх гуртках, вучацца метка страляць, валодаць штыхом і гранатай, кіраваць танкам і самалётам.

Кожны грамадзянін СССР гатоў стаць у рады байцоў Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках абараняць заваяваныя кроўю перамогі Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі. Гэты свой абавязак працоўныя СССР запісалі ў Сталінскай Канстытуцыі. Артыкул 133 Канстытуцыі СССР гаворыць: «Абарона бацькаўшчыны ёсць свяшчэнны абавязак кожнага грамадзяніна СССР».

Няма большага злачынства, чым здрада радзіме. Самыя ненавісныя совецкаму чалавеку людзі — гэта шпіёны, разведчыкі варожых нам дзяржаў. Праклёнцем і пагардай совецкага народа заклеймены трацкісты, бухарынцы, контррэволюцыйныя буржуазныя нацыяналісты — самыя гнусныя здраднікі і ворагі нашай радзімы.

***

Патрыятызм совецкіх людзей знаходзіць сваё выражэнне ў многім. І ў непераўзыйдзеных узорах мужнасці і бясстрашнасці сыноў і дочак совецкага народа, і ў поспехах абароннай работы сярод насельніцтва, і ў барацьбе за высокую прадукцыйнасць працы, у стаханаўскай рабоце на фабрыках, заводах і на калгасных палях, і ў актыўным удзеле шырокіх мас працоўных у грамадскім жыцці краіны. Усё гэта ўмацоўвае магутнасць нашай краіны, узнімае яе абароназдольнасць. У будаўніцтве і аснашчэнні ўзброеных сіл СССР удзельнічае ўся совецкая краіна, увесь наш вялікі народ.

Кожны працоўны на самым здавалася-б непрыкметным пасту сваімі чэснымі адносінамі да працы, да дзяржаўнай і калгаснай уласнасці ўмацоўвае магутнасць і дабрабыт нашай краіны, нашых фабрык, заводаў і калгасаў.

Паэт-ордэнаносец Вас. Лебедзеў-Кумач у «Были о Степане Седове» апеў калгаснага вартаўніка. Сцяпан Седоў непахісна аставаўся на пасту і ахоўваў калгасны свіран, не гледзячы на тое, што дом яго гарэў і ў агні аказалася сям'я, дзеці. У яго ў галаве праносіліся такія трывожныя мыслі: начны час найбольш зручны час для чорных спраў ворагаў і злодзеяў... А можа дом гарыць не спросту, іменна для таго, каб адцягнуць Сцяпана, каб прымусіць яго пайсці з паста. Што-ж тады будзе з калгасным дабром, якое яму даверыў мір?:

«...И был на посту Степан Седов,
Пока не снял бригадир.
Утих пожар. Как дым белес,
Холодный встал рассвет.
И тут увидел весь колхоз,
Что черный сторож сед.
И рассказало всем без слов
Волос его серебро,
Как сторожил Степан Седов
Колхозное добро».

Такая сіла ўсведамлення свайго абавязку па ахове калгаснай соцыялістычнай уласнасці, такія новыя, соцыялістычныя адносіны да працы ў нашай совецкай краіне.

Працоўныя заходніх абласцей БССР з кожным днём усё больш далучаюцца да выдатнага жыцця народаў вялікага Совецкага Саюза. Толькі цяпер, пры совецкай уладзе, яны сталі творцамі свайго шчасця. Толькі цяпер яны сталі працаваць не на капіталістаў і памешчыкаў, а на сябе, на карысць сваёй магутнай соцыялістычнай радзімы. Расце прадукцыйнасць працы на прадпрыемствах Беластока, Гродна, Ліды, Пінска, Баранавіч і іншых гарадоў. Рабочыя бяруць на сябе соцыялістычныя абавязацельствы, перавыконваюць нормы, уключаюцца ў рады стаханаўцаў, многастаночнікаў. Выдатна ініцыятыва сялян Краснenскай воласці Вілейскай вобласці па будаўніцтву дарогі Вілейка—Мінск.

Гэтыя факты сталі магчымы толькі цяпер, пасля вызвалення працоўных ад панскага гнёту. Работа на сябе, на свой народ, на сваю радзіму з'яўляецца невычэрпнай крыніцай працоўнага гераізма.

Выбары ў Вярхоўныя Советы СССР і БССР яшчэ больш згуртавалі працоўных заходніх абласцей з усім вялікім совецкім народам. У вярхоўныя органы краіны працоўныя заходніх абласцей паслалі сваіх лепшых сыноў і дачок, даказаўшых на справе сваю адданасць соцыялістычнай радзіме, людзей, якія будуць беззаветна змагацца за працвітанне і магутнасць вялікай краіны Советаў.

Выбарчая кампанія была выдатнай школай выхавання новых грамадзян СССР у соцыялістычным духу, у духу совецкага патрыятызма, гарачай любві да радзімы, партыі, да вялікага Сталіна.

М. ЗЕРНІН.

ЗАБЫЛІ АБ НАСЕННІ

КРЫЧАЎ. Перадавыя калгасы раёна рыхтуюцца да веснавой пасяўной кампаніі. У калгасе «Ударнік» своечасова заклапаціліся не толькі аб рамонце інвентара, вывазцы ўгнаенняў, але і аб падрыхтоўцы да сяўбы высокаякаснага насення. Насенныя фонды засыпаны добра ачышчаным, высокаякасным зярном. Поўнасцю засыпалі насенне калгасы Маляціцкага, Бельскага і Кашанскага сельсоветаў. Тым не менш, засыпка і асабліва ачыстка насення ў раёне ў цэлым праходзіць выключна дрэнна. З 72 калгасаў 2 яшчэ не засыпаны насенныя фонды. У іх нехапае 861 цэнтнера аўса, ... цэнтнера пшаніцы, 368 цэнтнераў ...на зярно і інш., а разам — 1905 цэнтнераў зернавых культур.

У радзе месц насенне яшчэ не засыпана толькі таму, што кіраўнікі калгасаў ...чына залягнулі малацьбу. Не абмалочана яшчэ збожжа ў калгасах «Сталінскі ...ік» — Сакольніцкага сельсовета, «Ільіч»—Крычаўскага горсовета і іншых.

Некаторыя калгасы Зарубецкага, Батвінскага і Палавіцкага сельсовета з года ў год пазычаюць у дзяржавы насенне. ...ае кіраўнікі гэтых калгасаў мала клапоцяцца аб забеспячэнні сваіх гаспадарак насеннем уласнай вытворчасці. Прывядзем прыклад. Калгас «VII з'езд Советаў», Палавіцкага сельсовета, у мінулым годзе ...ў добры ўраджай зернавых. На насенне была астаўлена дастатковая колькасць зярна. Але з-за безгаспадарчасці частка зярна папсавалася, а частка раскрадзена. У выніку ў калгасе нехапае ... цэнтнераў насення.

Яшчэ адзін характэрны факт. У калгасе «Комунар», Касцюшкоўскага сельсовета, атрымалі высокі ўраджай ячменю. З плошчы ў 40 гектараў знялі па 15 цэнтнераў ячменю, а ў сярэднім па калгасу — каля 11 цэнтнераў з гектара. І ўсё-ж аказалася, што тут нехапае 30 цэнтнераў насення ячменю. Справа ў тым, што былы старшыня калгаса Нікіценка разбазарыў калгасны насенны фонд.

Звыш 20 калгасаў засыпалі насенныя фонды не тымі культурамі, якія патрэбны. У раёне чамусьці лічаць, што насенныя фонды поўнасцю засыпаны і таму не дапамагаюць калгасам арганізаваць міжкалгасны абмен насення.

Яшчэ горш з ачысткай насення. Складзены райземаддзелам графік ачысткі насення сарван. Трыеры суткамі прастайваюць. У выніку па раёну ачышчана крыху больш 70 процантаў зернавых. А ў калгасах «Большэвік» (Баеўскага сельсовета), «Праўда» і радзе іншых ачышчана толькі нязначная частка насення. У калгасе «Пабеда», Маляціцкага сельсовета, з 174 цэнтнераў ачышчана толькі 9 цэнтнераў насення.

Не спраўляецца са сваімі задачамі раённая насенная лабараторыя (заг. тав. Чарноў). Толькі гэтымі днямі тут была закончана першая праверка ўсхожасці зернавых культур. Праверка паказала, што ў радзе калгасаў насенне не належнай кандыцыі. Так, зярно калгаса «Чырвоны сормавец», Зарубецкага сельсовета, моцна засмечана пустазеллем, а зярно калгасаў «Чырвоны сцяг», Міхееўскага сельсовета, і «Малады ўдарнік», Бельскага сельсовета, заражона кляшчом. Між іншым рад калгасаў Бельскага і іншых сельсоветаў на працягу некалькіх тыдняў не атрымлівае з лабараторыі аналізы.

Усе прыведзеныя вышэй факты гавораць аб тым, што ў Крычаўскім раёне мала цікавяцца падрыхтоўкай насення да сяўбы. Раённыя арганізацыі самаўхіліліся ад гэтай важнейшай справы.

В. ЛЕВІН.

ФАРСІРАВАЦЬ ВЫПУСК ЗАПАСНЫХ ЧАСТАК

ВІЦЕБСК. (Кар. «Звязды»). Віцебскі станкабудаўнічы завод імені Кірава па дагавору з Беларускай кантораю Аўтатрактазбыта павінен у бягучым годзе выпусціць рад запасных частак да трактараў ХТЗ і ЧТЗ. Завод павінен даць 12 тыс. утулак размеркавальнага вала, 5 тыс. шківаў вентылятара, 4 тыс. ролікападшыпнікавых карпусоў і 2 тыс. валікаў запана-карамысла. У першым квартале павінна быць выпушчана 1.840 утулак, 00 шківаў, 1000 карпусоў і 200 валікаў.

Аднак гэта важнае заданне выконваецца надзвычай марудна. З усіх відаў запасных частак выраблены ў першым квартале толькі адны шківы. Замест адной тысячы карпусоў выпушчана 523 штукі. Утулкі знаходзяцца ў працэсе апрацоўкі. Што датычыць валікаў, то да іх вырабу зусім не прыступілі.

Праўда, у першым квартале завод меў некалькія прастоі з-за перабояў у падачы электраэнергіі. Але ўсё-ж можна было выпусціць значна больш запасных частак, чым фактычна выраблена. Хіба не факт, што толькі 22 сакавіка тэхнічны аддзел завода перадаў у станкабудаўнічы цэх чарцёж для вырабу валікаў? А гэта-ж можна было зрабіць раней. Інструментальны цэх яшчэ таксама не вырабіў скобы для валікаў і развёрткі для малых утулак, без якіх станкабудаўнічы цэх не можа прыступіць да вырабу запасных частак.

Трэба адзначыць, што значную колькасць запасных частак у працэсе іх апрацоўкі прышлося забракаваць. Так, у першым квартале забракавана 107 шківаў і 73 карпусы; з іх па віне ліцейнага цэха — 56 карпусоў і 78 шківаў і па віне станкабудаўнічага цэха — 16 карпусоў і 29 шківаў.

На заводзе імені Кірава яшчэ не разгорнута сацыялістычнае спаборніцтва за своечасовае і высокаякаснае выкананне баявога задання па выпуску запасных частак да трактараў.

Яшчэ горш абстаіць справа з выкананнем запасных частак да трактарных плугоў. Паводле заключанага 19 студзеня дагавора паміж Беларускай кантораю Сельгасснаба і заводам, апошні павінен выпусціць 15 тыс. лемехаў, 16,5 тыс. адвалаў і інш. У працэсе апрацоўкі зараз знаходзіцца толькі адна тысяча лемехаў. Да вырабу іншых відаў запасных частак яшчэ не прыступілі. Гэта тлумачыцца адсутнасцю металу, якім па дагавору Беларуская кантора Сельгасснаба павінна забяспечваць завод. Цікава, што сам заказчык—Беларуская кантора Сельгасснаба—зрывае выкананне тэрміновага заказа.

З. ЛАРЫСАЎ.

Звеннявыя за работай

ГЛУСК. У калгасах раёна арганізавана 500 ефрэмаўскіх звенняў. Большасць звеннявых закончыла кароткатэрміновыя курсы. Зараз звеннявыя дзейна рыхтуюцца да вясны.

Дэпутат Палескага абласнога совета звеннявая калгаса імені Сталіна, Слаўкавіцкага сельсовета Анна Гардзей сабрала 90 цэнтнераў мясцовых угнаенняў. 11 калгаснікаў яе звяна заняты на рамонце інвентара, вывазцы гною і торфу на поле.

У насенняводчым калгасе «Будаўнік сацыялізма», Дакольскага сельсовета, арганізавана 2 ефрэмаўскія звяны. Звеннявая Ганна Скраблевіч узяла на сябе абавязацельства дабіцца ўраджаю не менш 100 пудоў зернавых, 4,5 цнт. ільну і 170 цнт. бульбы з кожнага гектара. Свае абавязацельствы калгаснікі падмацоўваюць канкрэтнымі справамі. Закончана вывазка мінеральных і паспяхова праводзіцца збор мясцовых угнаенняў. Ужо сабрана 4 тоны попелу і 3 тоны курынага памёту.

С. ШАРАМЕТ.

У НОВЫМ КАЛГАСЕ

Вялікая вёска Хажова. Багатая ваколічная зямля. Але належала яна пану Халхоўскаму. Лесапілка была таксама панская, і млын, і вада, і велізарны парк і сенажаць — усё было панскае. У сялян велізарнай вёскі ў паўтараста двароў былі толькі вузкія палоскі ды мазолістыя рукі. Хажоўцы прабавалі было пратэставаць, але не для выслухоўвання гэтых пратэстаў была дана пану зброя аж да кулямёта, і не для гэтага збіраліся да яго на трэніроўку 10 конных стралкоў — падпанкаў з трох суседніх валасцей. Сілай зброі яны прымушалі сялян забыць аб зямлі, а лепшага іх аднавяскоўца, цяперашняга старшыню калгаса Васілія Бурачонка, кінулі на шэсць год у Картуз-Бярозу.

Аб зямлі, сваёй карміліцы, народ марыў даўно. Першае пытанне, якое задалі хажоўцы пры сустрэчы з Чырвонай Арміяй, было:

— Ці можам мы арганізаваць у сябе калгас?

І на наступную раніцу, 20 верасня, Сцяпан Чубін нёс палітруку 30 заяў сваіх аднавяскоўцаў, пажадаўшых уступіць у калгас. Аднак таварышы з часовага ўпраўлення парэкамендавалі крыху пачакаць, а палітрук прама сказаў:

— Пачакайце, пакуль мы паноў падчысцім... Потым дапаможам.

І толькі пазней, каля двух месяцаў таму назад, быў канчаткова аформлен калгас імені Сталіна, арганізаваны на зямлі хажоўскай беднаты і буйнага памешчыка Халхоўскага.

Нядаўна калгас зарэгістрыравалі ў Маладзечанскім райвыканкоме. Цяпер у ім 106 сем'яў. Калгас мае ворыўнай зямлі 256 гектараў, сенажаці — 270 гектараў.

— І лясок свой маем! — гаворыць адзін з першых калгаснікаў Еўстафій Хадзько.

— І сена будзе, хочам тры фермы арганізаваць, — заўважае Іван Сяляўскі,—той самы, які яшчэ да прыходу Чырвонай Арміі арганізаваў ахову памешчыцкай маёмасці.

***

Мы зайшлі ў праўленне калгаса. Яно размясцілася на другім паверсе былога панскага дома.

— А ці не лепш было-б унізе, — паблізей? — пытаем старшыню.

— Яно, вядома, таварышы... Але ў нас-жа яслі павінны быць, фельчарскі пункт павінен быць, вось мы і рашылі размясціць іх унізе. каб дзецям быў выхад у сад, каб маці рам было лепш.

У праўленні сядзяць рахункавод Васілій Леонцьевіч Сідаравіч і падлічваў абагулены маёмасць калгаса.

— Коней маем 82, жарабят 13, кароў 63, цялят 72, баран 73, спружынак 8, плугоў 74, малатарань 12, веялак 13.

— І ўсё?

— Як усё? А панскае, тое, што здабылі яму мы і нашы дзеці? Вось вам, калі ласка: малатарня з паравой машынай, фухцель, букоўнік, 3 жняяркі, 4 саломарэзкі, сенакасілка, 3 сеялкі, 2 культыватары, 2 лугавыя бораны, плугі.

У рахункавода яшчэ няма вопыту па ўчоту. Ён упершыню ўзяўся за гэту справу. Але ён ужо ведае, колькі насення звезена сялянамі ў калгасны свіран і якое канчаткова ачышчана. Ён скажа, колькі хамутоў і сядзёлак лічыцца ў калгасе і на руках у калгаснікаў і якія ў каго ёсць цялегі, каб узяцца за вывазку гною.

Была раніца. На калгасным двары пачалася гаспадарчая дзейнасць. У канюшні, дзе стаіць ужо частка абагуленых коней, ішоў конюх, на зернеачышчальны пункт спяшаліся Аляксей Лешчык, Міхаіл Гарошка, Дзмітрый Багдан.

Старшыня калгаса т. Бурачонак расказвае:

— Народ у нас адданы, старанны. Ён быстра дае адпор тым, каму наша радасць не па душы... Нядаўна ў нас знайшліся «мудрэц», вайну вясной прарочыў. Паглядзелі мы гэту птушку, аказваецца — з папом у дружбе. А поп, — увесь народ гэта ведае, — у паліцыі служыў, шпіёнам быў. Прама з палічным і паймалі. Тут-то народ і зразумеў, якога куста гэта ягадка.

Тав. Бурачонак расказвае аб перспектывах развіцця калгаса. Ён хоча развіць шматгалінаўцавю гаспадарку на ўзор калгасаў, якія ён бачыў у Маладзечна, каб дабіцца павелічэння завозу мінеральных угнаенняў для велізарных сенакосных плошчаў.

Побач з калгасам стаіць былы панскі млын, чаму-ж яго не скарыстаць і ў якасці лесапілкі? Для гэтага трэба толькі закупіць пілы. Побач з калгасам асталіся ставы — пан Тышкевіч разводзіў рыбу, а хіба гэтым нельга заняцца калгасу?

— І гэтым зоймемся,—як-бы сам сабе адказвае старшыня калгаса.

Мы пабывалі ў калгасным свірне. Велізарны запас насення: пшаніца, авёс, ячмень, ярыка, канюшына, ільносемя, навят некалькі пудоў маку і нейкай маслянічнай культуры.

— Будзе чым сеяць,—гаворыць кладаўшчык Аляксей Лешчык, робячы асаблівы націск на слове «будзе».

Ачышчанае зярно, ячмень і авёс узважана і засыпана па сартах. Вышэй на гары — канюшына і пшаніца. Наўкола ўсё абмецена і агледжана гаспадарскім вокам. Працуе трыер, пастукае фухцель, прачышчаючы апошнія кілаграмы калгаснага насення.

А. МАТУСЕВІЧ.

Калгас імені Сталіна, Маладзечанскага раёна.

Перад веснавой сяўбой

ВАЛКАВЫСК. У раёне дзейна рыхтуюцца да веснавой сяўбы. Праводзіцца рамонт сельскагаспадарчага інвентара. Працуе 13 перасовачных зернеачышчальных абозаў, 96 кузняў. Закончылі работу двухтыднёвыя курсы сельскага актыва. 60 актывістаў вёскі вывучалі Прыкладны статут сельскагаспадарчай арцелі, Канстытуцыі СССР і БССР. Зараз актывісты ў вёсках разгарнулі работу сярод сялян па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

270 батрацкіх, бядняцкіх і серадняцкіх гаспадарак раёна ўступілі ў калгасы. Навастворапыя калгасы засыпалі насенныя фонды, праводзяць ачыстку насення, рыхтуюць да вясны цяглавую сілу. Упершыню на палі выйдуць працаваць трактары МТС, якая арганізуецца ў мястэчку Рось.

На тэрыторыі Валкавыскага раёна былі 32 памешчыцкія маёнткі. Звыш 12 тысяч гектараў лепшай зямлі належала памешчыкам. Уся гэта зямля совецкай уладай раздана беззямельным і малазямельным сялянам з вялікім энтузіязмам вызваленае ад гнёту польскіх паноў працоўнае сялянства зараз рыхтуецца да сустрэчы першай совецкай вясны.

(БЕЛТА).

СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧЫЯ СПЕЦЫЯЛІСТЫ ДЛЯ ЗАХОДНІХ АБЛАСЦЕЙ БССР

Наркамзем БССР накіраваў ужо на работу ў заходнія абласці рэспублікі каля 380 работнікаў зямельных органаў і сельскагаспадарчых спецыялістаў, у тым ліку 101 загадчыка райземаддзеламі, 85 дырэктараў МТС, 50 аграномаў, 48 заатэхнікаў, 35 ветэрынарных фельчараў і т. д. У бліжэйшыя-ж дні на работу ў новастворанныя машынна-трактарныя станцыі выязджаюць 101 аграном і 101 бухгалтар.

ДА ДЭКАДЫ БЕЛАРУСКАГА МАСТАЦТВА Ў МАСКВЕ

Уральная заслона на правядзенні дэкады беларускага мастацтва ў Маскве [illegible] В. В. Алтуўскай і С. Ф. Нікалаевым. На здымку: адзін з макетаў афармлення.

ДЫРЫЖОР АБ ОПЕРЫ

Опера «Кветка шчасця» напісана кампазітарам А. Е. Туранковым па папулярнай у народзе легендзе аб кветцы шчасця, якую можна знайсці ў ноч на Івана Купала.

Стары бабыль Мікіта, заснуўшы ў лесе, бачыць фантастычны сон: [illegible] суджонага.

Канрад ненавідзіць брата Надзейкі Андрэя за яго гордасць і бунтарства, заражаючае сялян. Цяга яго да Надзейкі не мае сур'ёзнай глебы. Яна — адзін з многіх аб'ектаў яго страсці. Канрад абяцае Надзейцы выратаваць Андрэя ад гневу бацькі-памешчыка, дэспата і самадура, загадаўшага закаваць Андрэя і адправіць на катаргу за бунтарства. Аднак, на справе Канрад груба здзекваецца над Надзейкай, цынічна адносіцца да яе і патрабуе ад бацькі хутчэйшага арышту Андрэя.

У оперы скарыстаны, асабліва ў хорах і плясках, беларускія народныя песні. Лад і стыль усёй оперы сапраўды народны, беларускі. Пачынаецца опера увертурай, пабудаванай на матывах «Ой, рана на Івана», народнай купальскай песні «Юрачка», карагодна-плясавой песні, тэмах русалак і Надзейкі. Музыка пралога — сну Мікіты—фантастычна. Апрача таго, у ёй паказана прырода, прабуджаючаяся ад сну.

1-ы акт увесь пабудаван на народных сцэнах — іграх, скоках праз кастры. Тут праходзяць хоры «Ой, рана на Івана», «Сёння Купала, а заўтра Ян», пляска «Таўкачыкі» і карагод «Як у купальскую ноч». Музыка партыі Надзейкі поўна чаруючай лірыкі і благароднай прастаты. Хоры поўнагучны. У песеньках Андрэя, Мікіты, Хрысцінкі—скрозь народны юмар, вяселле. У арыозе Канрада, напісанай у рамансным стылі, вельмі верна знойдзен кампазітарам вобраз вылашчанага паніча, усхваляваўшагася незвычайнай прыгожасцю прастой сялянкі.

Другая дзея, па настрою, кантрасна першай. Тут няма весялосці, тут паслясвяточная паднявольная праца ў памешчыка. Пачынаецца другая дзея хорамі касароў і грабельшчыц. Затым паяўляецца Надзейка, прышоўшая на спатканне з Канрадам. Паяўленне Надзейкі суправаджаецца лірычнай музыкай, [illegible] ны, — Надзейка ўжо не тая, якой яна была да першай сустрэчы з Канрадам. «Ах, ці можна верыць панскай любві»— пяе яна ў арыі.

Але вось прышоў Канрад. У пяшчотным дуэце Канрад зноў абяцае Надзейцы выратаваць брата ад кайданоў і выгнання з родных месц. Паяўляецца бацька Канрада, памешчык Даленга, які застае сына на спатканні з Надзейкай. «Дзяўчынка, калінка-малінка» — усклікае пан, — «а што бацька мая — дарую, сынок, дарую», — гаворыць цынічна пан у прысутнасці Надзейкі. У далейшым Надзейка з жахам пераконваецца ў вераломным абмане Канрада, заадно з бацькам вырашыўшым пазбавіць яе брата, якога на яе вачах звязваюць і ўводзяць. Надзейка, патрасёная абманам, кідаецца да Канрада. Гайдукі, абараняючы Канрада, хватаюць Надзейку, але чаша цярпення народа, бачыўшага адбыўшаеся, перапоўнена, і гайдукі з рук раз'яраных сялян ляцяць як трэскі ў омут ракі, паны ў жаху ўцякаюць. Народ вызваляе звязанага Андрэя і ў магутнай песні «Збірайцеся, хлопцы бравыя, на расправы на крывавыя» — накіроўваецца да памешчыцкага маёнтка. Нарастанне драматызма адчуваецца ва ўсёй музыкальнай ткані трэцяй дзеі.

Станоўчыя якасці оперы «Кветка шчасця» заключаюцца ў свежасці мелодый, у добрай прастаце, цудоўных хорах, вялікай весялосці і святочнасці. Кампазітар не імкнуўся ўскладняць музыкальную фактуру оперы награмаджэннямі, зыходзячы з сюжэта, прадстаўляючага сабой легенду аб «кветцы шчасця», якую можна знайсці толькі ў ноч пад Івана Купала.

Тэатр працуе над гэтым спектаклем з вялікім уздымам і любоўю.

Н. ГРУБІН,

галоўны дырыжор Тэатра оперы і балета БССР, ордэнаносец.

НАТХНЕНАЯ РАБОТА

Опера «Кветка шчасця» напісана ў 1936 г. Мяне падштурхнула на напісанне гэтай оперы выдатная народная песня «Ой, рана на Івана».

Захапіла народная легенда аб кветцы шчасця, распускаючайся ў ноч на Івана Купала—легенда, якая саткана з паэтычных мараў народа аб шчаслівым жыцці.

Сюжэт оперы нескладаны. У аснове яго—няўдачная любоў чароўнай сялянскай дзяўчыны Надзейкі да маладога паніча Канрада.

Я і лібрэтысты імкнуліся наблізіць сюжэт да простага і наіўнага характару падання аб Іванавай ночы. Таму мы не імкнуліся ствараць складаныя псіхалагічныя сітуацыі і напружаныя драматычныя канфлікты.

Характар оперы — светлы і жыццерадасны з перавагай лірычнага пачатку.

Опера складаецца з трох актаў і казачнага пралога.

Вялікае месца ў музыцы оперы займаюць беларуская народная песня і танец скарыстаныя мною цытатна і інтанацыйна.

У оперы скарыстаны сапраўдныя народныя хоры «Ой, рана на Івана», «Ой, бору мой», купальская песня Хрысцінкі ў першай дзеі і іншыя.

Народна-песеннымі інтанацыямі абрысаваны народныя персанажы оперы, а паніч Канрад паказан больш утончаным і чулівым меладычным рысункам.

Я імкнуўся інтанацыямі народнай песні пранізаць усю музыку.

Імкнучыся апаэтызаваць цэнтральны вобраз у оперы—Надзейкі, я прабаваў паказаць у музыцы душэўныя перажыванні Надзейкі, яе зліццё з прыродай, якую яна ўспрымае, як жывую істоту, прабаваў у музыцы перадаць сонечны жыццерадасны беларускі пейзаж. лірыку і паэзію беларускай прыроды, якой Надзейка як-бы давярае свае пачуцці.

Асноўныя персанажы оперы характарызуюцца ў лірычных арыях Надзейкі, жыццерадасным, лірычным рысунку партыі Андрэя, жартоўнай каватыне Мікіты і рамансавай арыозе Канрада.

Народ характарызуецца ў оперы хорамі, у прыватнасці хорам «Ой, рана на Івана», «Загудзі ты, бура, у полі», «Эй, збірайцеся хлопцы» і танцамі «Юрачка», «Лявоніха», «Таўкачыкі». З інструментальных эпізодаў оперы хачу адзначыць увертуру, напісаную на двух народных тэмах і ўступленне да другой і трэцяй дзеі.

Пралог оперы мной напісан у фантастычным плане. Я імкнуўся насыціць аркестр фантастычнымі гучаннямі і настроем, звязанымі з прыродай.

Буду надзвычай задаволен, калі мая праца над операй «Кветка шчасця» даставіць гледачу і слухачу спектакля радасныя мінуты.

А. Е. ТУРАНКОЎ,

кампазітар, дэпутат Вярхоўнага Совета БССР.

ПЕРАДАВОЕ СЕЛЬПО

Давід Іосіфавіч Гарэлік беражна захоўвае ў сябе яркаблакітнага колеру паперку з надпісам: «Білет на права ўваходу ў Крэмль для дэлегата нарады пры СНК СССР і ЦК ВКП(б) аб рабоце спажывецкай кааперацыі».

— Гэта нарада адбывалася ў верасні 1938 года, — расказвае тав. Гарэлік. — Яна з'явілася для мяне сапраўдным універсітэтам.

Тав. Гарэлік горды тым, што яму, аднаму з нізавых работнікаў сельскага гандлю БССР, старшыні праўлення сельпо, выпала вялікая чэсць асабіста прымаць удзел у рабоце гэтай важнейшай нарады...

...У 1931 годзе малады член ВКП(б) т. Гарэлік быў выбран старшынёй праўлення Пухавіцкага сельпо.

Непрыглядны малюнак прадстаўляла сабой у той час спажывецкая кааперацыя раёна. План тавараабароту не выконваўся. магазіны і крамы былі запушчаны. дрэнна абслугоўвалі сельскіх пакупнікоў. Растраты і раскрадванні, няспынныя нарастанні дэбіторскай запазычанасці, пратэрміноўкі плацяжоў пастаўшчыкам былі тыповай з'явай. У Пухавіцкім сельсовеце налічваліся толькі тры крамы, ды і тыя трымаліся «на курыных ножках». Перад сельпо і яго новым кіраўніком быў непачаты край работы. Але гэта не застрашыла тав. Гарэліка.

— Гандлёвая сетка сельсовета абавязкова павінна быць расшырана, — рашыў Давід Іосіфавіч. — Але адзін нічога не зробіш, патрэбна дапамога.

І гэту дапамогу тав. Гарэлік атрымаў ад калгасаў і многіх дзесяткаў пайшчыкаў. Сваімі сіламі яны пабудавалі першы за ўсё добры склад.

Жыхарам мястэчка Пухавічы вельмі неабходна была хлебапякарня. Тав. Гарэлік звярнуўся за дапамогай у райспажыўсаюз. Там сказалі:

— Не паспееў ты, Давід, пачаць работу а пякарню ўжо захацеў пабудаваць. Не выйдзе, брат, зараз.

Размова была кароткая. Давід Іосіфавіч, выслухаўшы «заўвагі» кіраўнікоў райсаюза, спакойна адказаў:

— Пякарня нам неабходна, як паветра, і іменна цяпер. Не хочаце дапамагчы, — самі пабудуем.

Ён зноў звярнуўся за садзейнічаннем да калгасаў і актыва пайшчыкаў. Яны ахвотна пайшлі насустрач сельпо. Пякарня была пабудавана.

29 верасня 1935 года СНК СССР і ЦК ВКП(б) вынеслі пастанову аб рабоце спажывецкай кааперацыі, пашырэнні яе гандлёвай сеткі. У адказ на гэта важнейшае рашэнне партыі і ўрада праз зусім кароткі тэрмін у мястэчку Пухавічы першым у рэспубліцы быў пабудаван вялікі сельмаг. У калгасе «Пупілавец», Пухавіцкага сельсовета, на картоннай фабрыцы імені Леніна, Турынскага сельсовета, зноў-такі сіламі пайшчыкаў былі пабудаваны крамы.

Зараз у сельпо налічваецца 14 крам, сельмаг, хлебапякарня, буфет. Гэта — рэзультат цеснай сувязі праўлення сельпо са сваімі пайшчыкамі, актыўнай і штодзённай іх дапамогі.

***

Краіна рыхтавалася да сустрэчы XVIII з'езда ВКП(б). Па прыкладу многіх тысяч стаханаўцаў гандлю работнікі Пухавіцкага сельпо рашылі сустрэць з'езд бальшавіцкай партыі новымі поспехамі ў сваёй рабоце. Апрача калектыўнага дагавору на сацыялістычнае спаборніцтва з Мар'інагорскім сельпо, былі заключаны індывідуальныя дагаворы. Калектывы абодвух сельпо абавязаліся выканаць гадавы план тавараабароту і паенакапленняў да 5 снежня, перавысіць на 15 проц. гадавое заданне па паенакапленнях, знізіць супроць плана расходы па абароту на 0.4 проц., падвоіць рады стаханаўцаў і ўдарнікаў.

Пачалася актыўная стаханаўская работа. Вечарамі работнікі крам горача абмяркоўвалі першыя вынікі спаборніцтва, энергічна шукалі шляхі да далейшага паляпшэння гандлю. Адстаючым аказвалася дапамога.

Соцыялістычнае спаборніцтва імені XVIII з'езда ВКП(б) і імені Трэцяй Сталінскай Пяцігодкі дало свае рэзультаты. Гадавы план тавараабароту кааператыў выканаў на 116,1 проц., накаплення прыбыткаў — на 144 проц., загатовак — на 105 проц., кааперыравання насельніцтва — на 101 проц., паенакаплення — на 320,8 проц. Расходы па абароту знішаны супроць нарматыва на 1,5 проц. Гандлёвая сетка поўнасцю адрамантавана і прыведзена ў культурны выгляд.

Дзякуючы разгорнутаму сацыялістычнаму спаборніцтву выраслі такія стаханаўцы, як загадчык сельмага тав. Гальперын, які дабіўся выканання плана тавараабароту ў 1939 годзе на 120 проц. і плана першага квартала 1940 г. на 104 проц., загадчыца крамы калгаса «Ураджайны край» тав. Дуброўская, загадчык ларком тав. Гарэлік Соня, прадаўшчыца тав. Фрыд.

Для павелічэння тавараабароту работнікі сельпо сістэматычна набываюць у мясцовых арцелях і калгасах ганчарныя вырабы, абады, лыжкі, лапаты і т. д. У мінулым годзе прадана тавараў мясцовай прамысловасці і арцелей на 560 тысяч рублёў. Толькі адной мэблі сельпо закупіла ў па-за планавым парадку на 92.588 руб.

— Работнікі сельпо, — расказвае Давід Іосіфавіч, — трымаюць цесную сувязь не толькі з базай райсаюза, але і часценька заглядаюць на базы аблспажыўсаюза моцна дружаць з мясцовымі прамысловымі арцелямі, з калгасамі, калгаснікамі.

Значных поспехаў дабілася сельпо і ў гэтым годзе. План 1 квартала па паенакапленню выканан на 217,7 проц., па кааперыраванню пайшчыкаў — на 190 проц., па загатоўках — на 120 проц. За апошнія два з палавінай месяцы ўступіла ў члены сельпо 190 чалавек.

У рабоце сельпо вялікую дапамогу аказвае кааператыўны актыў. 105 упаўнаважаных сельпо з ліку лепшых людзей калгасаў актыўна дапамагаюць у загатоўцы сыравіны. мяса, пушніны і т. д.

Пухавіцкае сельпо працуе без растрат і раскраданняў. Тут узорна пастаўлен учот. На работу ў крамы падбіраюцца добра правераныя, дзелавыя, працаздольныя людзі.

У сельпо сістэматычна праводзяцца вытворчыя нарады разам з кааператыўным актывам. Кожны раз перад гэтымі нарадамі Давід Іосіфавіч Гарэлік аб'язджае некалькі крам, правярае іх работу, указвае на недахопы. На нарадах работнікі сельпо абменьваюцца вопытам работы...

11 сакавіка клуб Пухавіцкага сельпо быў перапоўнен. Каля 500 пайшчыкаў сабралася на справаздачна-выбарны сход. З дакладам аб рабоце сельпо выступіў Давід Іосіфавіч Гарэлік. Самі лічбы, якія прыводзіў дакладчык, былі яркай ілюстрацыяй работы сельпо, росту сельскага гандлю. У 1939 годзе сельпо прадала тавараў сельскаму пакупніку на суму 4.307.560 рублёў замест 2.886.673 руб. у 1938 годзе. Аднаго толькі хлеба печанага і булачных вырабаў у 1939 годзе ў параўнанні з 1938 годам было прадана больш на 428.884 руб., баваўняна-папяровых тканін — на 49.618 руб., швейных вырабаў — на 29.925 руб., футраў—на 11.611 рублёў, галантарэі—на 12.562 руб., патэфонаў і веласіпедаў—на 9.213 руб. і т. д.

Пайшчыкі далі добрую ацэнку работы свайго сельпо і зноў выбралі старшынёй праўлення тав. Гарэліка.

За ўзорную работу Пухавіцкаму сельпо ўручан пераходны чырвоны сцяг Белкаапсаюза і ЦП саюза спажывецкай кааперацыі.

Зараз сельпо рыхтуецца да самай адказнай задачы—добра абслужыць калгаснікаў у час веснавой сяўбы. Набываюцца і завозяцца ўсе неабходныя тавары да вясенніх палявых работ. На палях будуць працаваць разносчыкі.

Работнікі і актыў Пухавіцкага сельпо паставілі перад сабой задачу — яшчэ шырэй разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва імені Трэцяй Сталінскай Пяцігодкі, дабіцца новых поспехаў у сельскім гандлі.

А. САЛАЎЕЎ.

ЗА РУБЯЖОМ

АМЕРЫКАНСКІ ДРУК АБ МАГУТНАСЦІ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

НЬЮ-ЙОРК. (ТАСС). Буржуазныя карэспандэнты, якія на працягу многіх тыдняў давалі хлуслівыя паведамленні аб Чырвонай Арміі і апісвалі выдуманыя «перамогі» белафінаў, зараз вымушаны біць адбой. Каб аднавіць пахіснуўшыйся прэстыж друку, многія карэспандэнты зараз цынічна прызнаюць свае «памылкі», прабуючы знайсці для іх розныя апраўданні.

Так, напрыклад, карэспандэнт газеты «Нью-Йорк пост» заявіў, што амерыканскія карэспандэнты не здолелі вызначыць сілу і магутнасць Чырвонай Арміі, паколькі белафіны не дазвалялі ім наведваць фронт. (Замест гэтага карэспандэнты праседжвалі цэлыя дні ў кафе ў Хельсінкі, атрымліваючы «інфармацыю» ад манергеймаўскіх агентаў). Карэспандэнты выявілі, што яны з'явіліся афярамі сваёй уласнай хлусні.

Карэспандэнт газеты «Чыкаго дэйлі ньюс» Стоу ў паказаным артыкуле піша, што «на працягу многіх год руская транспартная сістэма апісвалася як сур'ёзна дэзарганізаваная». Таму карэспандэнты верылі замежным ваенным аташэ ў Фінляндыі, якія сцвярджалі, што Чырвоная Армія не здолее прадаўжаць наступленне на Карэльскім перашэйку, паколькі снабжэнне арміі ва ўмовах суровай зімы прадстаўляе сабой амаль нявырашаную праблему.

«У сярэдніх чыслах лютага, — прадаўжае Стоу, — замежныя ваенныя эксперты сцвярджалі, што Чырвоная Армія зможа прадаўжаць сваё наступленне не больш 10 дзён, тым не менш на ўсіх франтах чырвоныя дывізіі прадаўжалі весці наступленне без перадышкі».

Не гледзячы на запэўненне «замежных ваенных экспертаў» і апісанні карэспандэнтамі штодзённых «перамог» Манергейма, карэспандэнт газеты «Нью-Йорк пост» прызнае, што «гэтая вайна даказала бясздольнасць і храбрасць Чырвонай Арміі. Замежныя ваенныя эксперты і дыпламаты прызнаюць гэты важнейшы ўрок фінскага канфлікта, і гэта аказвае ўплыў на палітыку заходніх ваюючых краін, а таксама і на будучае развіццё падзей у Еўропе».

Карэспандэнт газеты «Нью-Йорк геральд трыбюн» Кер прызнае, што замежныя карэспандэнты нагла хлусілі, абвінавачваючы савецкую авіяцыю ў нападах на грамадзянскае насельніцтва. Кер заяўляе, што ніколі за ўвесь час савецка-фінляндскага канфлікта савецкая авіяцыя не вяла паветранай вайны супроць грамадзянскага насельніцтва.

Амерыканскі журнал «Таймс» адзначае, што замежныя карэспандэнты, якія ўсё яшчэ знаходзіліся пад уражаннем сваіх уласных паведамленняў аб перамогах белафінаў, былі здзіўлены, пачуўшы паведамленне аб заключэнні міру.

Супярэчлівыя каментарыі змяшчае штотыднёвік «Ньюс уік». Прадаўжаючы гаварыць аб тым, што Манергейм «не пераможан», штотыднёвік у той-жа час заяўляе, што Чырвоная Армія забяспечыла ўсе свае непасрэдныя ваенныя задачы — безапаснасць Ленінграда, Фінскага заліва і Мурманскай чыгункі. Далей штотыднёвік піша, што поспехі Чырвонай Арміі нанеслі цяжкі ўдар англа-французскім імперыялістам, якія як з маральнага, так і са стратэгічнага пункту гледжання былі вельмі зацікаўлены ў прадаўжэнні вайны ў Фінляндыі. Таму прайшоўшы тыдзень прынёс многа сумных дзён для Англіі і Францыі, азнаменаваўшы крушэнне іх планаў. «Ньюс уік» указвае, што поспехі Чырвонай Арміі аслабілі ўплыў французскай дыпламатыі ва ўсім свеце, асабліва сярод малых нейтральных краін. У той-жа час, — піша ў заключэнне штотыднёвік, — гэтыя поспехі аслабілі ўпэўненасць грамадскасці ўнутры Францыі і Англіі адносна здольнасці іх урадаў весці вайну.

Фальсіфікацыя падзей у Фінляндыі буржуазнымі карэспандэнтамі яшчэ больш аслабіла веру шырокіх кругоў чытачоў у капіталістычны друк.

Прыём у паўпрэдстве СССР у Балгарыі

САФІЯ, 26 сакавіка. (ТАСС). Учора паўпрэд СССР у Балгарыі тав. Лаўрэнцьеў даў прыём у чэсць адкрыцця паветранай лініі Масква—Сафія. Прысутнічалі міністр замежных спраў Балгарыі Папоў, фінансаў Бажылаў, ваенны міністр генерал Дасkалоў, шляхоў зносін Гараноў, прадстаўнік цара Стаменоў, начальнік паветраных сіл генерал Бойдэў, гарадскі галава Іваноў, адказныя работнікі міністэрства замежных спраў, прадстаўнікі авіяцыі, грамадскія дзеячы, рэдактары сталічных газет, экіпаж самалёта і супрацоўнікі паўпрэдства СССР. Тав. Лаўрэнцьеў і п. Папоў абмяняліся прамовамі.

САФІЯ, 26 сакавіка. (ТАСС). Друк прадаўжае прысвячаць артыкулы ўстанаўленню паветранай лініі Масква—Сафія. Газеты падрабязна апісваюць дасягненні савецкай авіяцыі. Газета «Слова» піша: «Поспехі авіяцыі з'яўляюцца гордасцю чалавецтва. Усе народы ў апошні час з захапленнем сочаць за прагрэсам савецкай авіяцыі, выхаваўшай смелых і заслужаных герояў».

АГЕНЦТВА ГАВАС АБ ВАЕННЫМ КАБІНЕЦЕ РЭЙНО

ПАРЫЖ, 26 сакавіка. (ТАСС). Агенцтва Гавас паведамляе: «Ваенны кабінет, створаны Рэйно, прадстаўляе сабой новую ўрадавую арганізацыю. У прыватнасці, не трэба змешваць ваенны кабінет з «ваенным камітэтам». Ваенны камітэт быў створан законам ад 11 ліпеня 1938 года і павінен быў займацца арганізацыяй нацыі ў ваенны час. Па гэтаму закону агульнае кіраўніцтва вайной належыць ураду. Роля «ваеннага камітэта» «заключаецца толькі ў раз'ясненні ваенных дырэктыў, садзейнічаючых выкананню агульных рашэнняў урада. Камітэт, старшынёй якога з'яўляецца прэзідэнт рэспублікі, мае ў сваім саставе прэм'ера, міністраў, ведамствы якіх так ці інакш маюць адносіны да абароны, і буйных ваенных кіраўнікоў. Ён збіраецца толькі ў выпадку неабходнасці. З пачатку вайны ён збіраўся толькі 3 або 4 разы.

Ваенны кабінет, створаны Рэйно, з'яўляецца, наадварот, урадавай арганізацыяй, у якую ўваходзяць толькі міністры ведамстваў, непасрэдна занятых абаронай. Ён узначальваецца прэм'ерам і з'яўляецца ў некаторым родзе больш вузкім саветам міністраў, прызначаным спецыяльна для агульнага кіраўніцтва ваеннай палітыкай, што з'яўляецца прэрагатывай урада. Рэйно рашыў склікаць гэты кабінет 3 разы ў тыдзень».

Рознагалоссі ў радыкал-соцыялісцкай партыі Францыі

БЕРЛІН, 26 сакавіка. (ТАСС). Жэнеўскі карэспандэнт агенцтва Трансоцэан паведамляе, што ў французскіх палітычных кругах чакаюць узмацнення рознагалоссяў у радыкал-соцыялісцкай партыі, калі Даладзе не ўдасца пераканаць членаў партыі ў неабходнасці яго прабывання ў кабінеце Рэйно па ваенных прычынах. У дыпламатычных кругах у Жэневе заяўляюць, што 23 сакавіка старшыня палаты дэпутатаў Эрыо (адзін з радыкал-соцыялістаў, устрымаўшыхся ад галасавання вотума давер'я кабінету Рэйно) у час гутаркі з Даладзе заявіў яму, што ён не намеран змяніць свае адмоўныя адносіны да ўрада Рэйно і Даладзе павінен ведаць, што толькі 33 радыкал-соцыялісты галасавалі за Рэйно, у той час як 10 нават галасавалі супроць яго. З прычыны гэтага ў палітычных кругах Парыжа сцвярджаюць, што немінучы раскол радыкал-соцыялісцкай партыі, калі Даладзе не пойдзе ў адстаўку пры наступным урадавым крызісе, які чакаецца ў бліжэйшы час.

Рух у Англіі супроць імперыялістычнай вайны

ЛОНДАН, 25 сакавіка. (ТАСС). На пядзёўна адбыўшайся чарговай гадовай канферэнцыі агульнаанглійскай асацыяцыі настаўнікаў, уваходзячай у лейбарысцкую партыю, пераважнай большасцю галасоў была прынята рэзалюцыя, у якой гаворыцца, што імперыялістычная вайна ў Еўропе ідзе на шкоду кроўным інтарэсам народных мас. Рэзалюцыя заклікае яшчэ шырэй выкрываць імперыялістычны характар сучаснай вайны ў Еўропе і мабілізаваць шырокія масы працоўных на барацьбу супроць яе. Канферэнцыя прыняла таксама рэзалюцыю, накіраваную супроць антысавецкіх пройскаў англійскай буржуазіі.

Нядаўна адбылася канферэнцыя лейбарысцкай арганізацыі Новага Паўднёвага Уэльса (Аўстралія). Значнай большасцю галасоў канферэнцыя адобрыла рэзалюцыю, патрабуючую неадкладнага спынення вайны ў Еўропе і заключэння міру.

У рэзалюцыі асуджаюцца таксама антысавецкія пройскі англа-французскіх падпальшчыкаў вайны.

ЛОНДАН. 25 сакавіка. (ТАСС). Група кіраўнікоў дэмакратычных юнацкіх арганізацый выпусціла зварот, у якім асуджае імперыялістычную вайну і выступае супроць узмоцненага наступлення на жыццёвыя правы рабочага класа Англіі. У звароце ўказваецца, што англійская і французская моладзь «прынесла ў афяру эгаістычным інтарэсам правіцеляў Англіі і Францыі, якія імкнуцца павялічыць свае барышы і забіцца расшырэння сфер свайго ўплыву».

ДА ПРАДСТАЯЧЫХ ЗМЯНЕННЯЎ У АНГЛІЙСКІМ УРАДЗЕ

ЛОНДАН, 26 сакавіка. (ТАСС). Палітычны аглядальнік «Дэйлі геральд» прызнае, што ў поўафіцыйных кругах выказваюць меркаванні аб тым, што лейбарысцкай партыі будзе зроблена прапанова аб уступленні ва ўрад.

Палітычны аглядальнік «Дэйлі мейл» прадказвае, што ваенны кабінет будзе складацца з 5 чалавек, а іменна — Чэмберлена, Галіфакса, Саймона, Чэрчыля і Хора.

ПРАЦЭС ФРАНЦУЗСКІХ КОМУНІСТАЎ

ПАРЫЖ, 26 сакавіка. (ТАСС). Сёння пры закрытых дзвярах прадаўжаўся працэс 35 французскіх дэпутатаў-комуністаў. Як паведамляе агенцтва Гавас, сёння далі свае паказанні Дэмюсуа, Дзюкло, Фажона. Усяго да гэтага часу дапытана 16 дэпутатаў-комуністаў.

Паўстанне японскіх салдат

ШАНХАЙ, 25 сакавіка. (ТАСС). Як паведамляе газета «Сіньвэнь-ваньбао», 22 сакавіка ў Ванпу (Кантон) некалькі сот японскіх салдат паднялі паўстанне. Паўстаўшыя забілі свайго камандзіра.

Упраўленнем Брэст-Літоўскай чыгункі былі арганізаваны ў г. Баранавічы курсы памочнікаў машыністаў. Курсы скончылі 27 чалавек, з іх — 10 жанчын. На здымку (злева направа): П. Г. Смірнова і Е. Н. Палуйка, якія скончылі курсы па ўсіх прадметах на «выдатна».

Фото Я. Салавейчыка.

БУДАЎНІЦТВА НОВЫХ КАЛГАСНЫХ МЛЫНОЎ

У калгасах рэспублікі налічваецца 1.800 млыноў, з іх 1.492—ветраныя і вадзяныя. Рад калгасных млыноў маюць дынамамашыны, цыркуляркі, крупарушкі і іншыя ўстаноўкі. У гэтым годзе будуць пабудаваны і нанава перааbсталяваны 38 вадзяных млыноў. Праекты іх прадугледжваюць устаноўку прасцейшых зернаачышчальных машын, крупарушак, цыркулярак, гонтарэзак і гідраэлектрычных установак. Пры больш буйных млынах устанаўліваюцца лесапільныя рамы. Акрамя таго ў 1940 годзе прадугледжана пабудаваць каля 10 калгасных паравых і газагенератарных млыноў і правесці капітальны рамонт 165 ветраных млыноў.

На будаўніцтва млыноў калгасам адпушчан крэдыт у суме 7,5 млн. рублёў, выдзяляюцца неабходныя будаўнічыя матэрыялы. (БЕЛТА).

НОВЫЯ ПАСТАНОЎКІ БЕЛАРУСКАГА ДРАМАТЫЧНАГА ТЭАТРА

Першы беларускі драматычны тэатр хутка заканчвае свой зімовы сезон. У гэтым сезоне мінскаму гледачу былі паказаны 7 п'ес — «Хто смяецца апошнім» — К. Крапівы, «Апошнія» — М. Горкага ў новай пастаноўцы, «Пагібель воўка» — Э. Самуйлёнка, «Бронепоезд № 14—69» — В. Іванова, «Без віны вінаватыя»—А. Астроўскага і іншыя.

Вялікім поспехам карысталася пастаноўка «Хто смяецца апошнім». Яе прагледзела больш 20 тыс. чалавек.

У сучасны момант тэатр працуе над камедыяй А. Астроўскага «Не было ні граша, ды раптам алтын» і над камедыяй Лопе дэ-Вега «Дурная для другіх, разумная для сябе».

Адначасова тэатр узмоцнена рыхтуецца да дэкады беларускага мастацтва ў Маскве.

НОВЫЯ ЖЫЛЫЯ ДАМЫ

У БССР у гэтым годзе ўступіць у эксплаатацыю рад новых жылых дамоў. У Віцебску закончыцца будаўніцтва 47-кватэрнага дома для рабочых і інжынерна-тэхнічных работнікаў швейнай фабрыкі «Сцяг Індустрыялізацыі», 21-кватэрнага дома для рабочых фабрыкі «Профінтэрн», 12-кватэрнага дома для рабочых махорачнай фабрыкі. Апрача таго, пачата будаўніцтва чатырох дамоў па 12 кватэр кожны для калектываў фабрык «КІМ», «Комінтэрн» і ватнай фабрыкі. Магілёўскі скурзавод імені Сталіна і косцеапрацоўчы завод атрымаюць два дамы на 55 кватэр. У Гомелі ўступіць у эксплаатацыю 31-кватэрны дом для рабочых завода імені Кірава. Два дамы па 24 кватэры будуць заселены рабочымі і служачымі фабрык «Спартак» і «Праца».

НАРАДА ПАЛІТАСВЕТРАБОТНІКАЎ МІНСКАЙ ВОБЛАСЦІ

Учора ў Мінску адбылася нарада палітасветработнікаў: загадчыкаў калгасных клубаў, дамоў соцкультуры, бібліятэк і інспектароў палітасветработы раённых аддзелаў народнай асветы.

З дакладам аб задачах і ўдзеле палітасветустаноў у надыходзячай веснавой пасяўной кампаніі выступіў загадчык абласнога аддзела народнай асветы т. Кудзелька.

На прыкладзе работы перадавых палітасветустаноў дакладчык падрабязна асвятліў вялікую ролю дамоў соцкультуры, хатчытален у палітычна-масавым абслугоўванні калгаснікаў у перыяд веснавой сяўбы.

Цімкавіцкі Дом соцкультуры Капыльскага раёна (заг. т. Сушчэўскі) стаў цэнтрам агратэхнічнай прапаганды. У ім абсталявана фотавітрына паводле матэрыялаў Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі. На перыяд веснавой сяўбы за кожным звяном у калгасе, асобнымі дзесяцідворкамі прымацаваны чытчыкі, агітатары, якія ў вольны ад работы час сярод калгаснікаў праводзяць палітзаняткі, знаёмяць іх з пастановамі партыі і ўрада, унутраным і міжнародным жыццём.

Сеніцкі Дом соцкультуры Мінскага раёна (заг. т. Кліменчук) падрыхтоўку да веснавой сяўбы спалучыў з разгортваннем шырокай абаронна-масавай і фізкультурнай работы. За ўзорную абаронна-масавую работу ў калгасе Дом соцкультуры вылучан кандыдатам на Усесаюзную сельскагаспадарчую выстаўку ў 1940 годзе.

Аднак не ўсе палітасветустановы ўключыліся ў падрыхтоўку да веснавой сяўбы. У пяці хатах-чытальнях Слуцкага раёна да гэтага часу адсутнічаюць работнікі. У Любаньскім раёне Абчынская хата-чытальня круглы год засыпана калгасным збожжам. Кіраўнікі Дзяржынскага раёна ліквідавалі Дом соцкультуры і памяшканне перадалі народнаму суду, пазбавіўшы насельніцтва культурнага абслугоўвання.

Партыйна-комсамольскія і савецкія арганізацыі гэтых раёнаў недаацэньваюць выключнага значэння палітасветработы.

Па дакладу тав. Кудзелькі разгарнуліся ажыўленыя спрэчкі. Выступаўшыя таварышы (тт. Спежка—Старадарожскі раён, Равюк—Любаньскі раён і іншыя) расказалі аб становішчы палітасветработы ў раёнах. Яны рэзка крытыкавалі абласны аддзел народнай асветы за фармальна-цыркулярнае кіраўніцтва палітасветустановамі вобласці, за дрэнны падбор кадраў. Абласны аддзел народнай асветы, ведаючы, што пераважная частка палітасветработнікаў мае нізкі агульнаадукацыйны і палітычны ўзровень, не ўжыў ніякіх мер, каб павысіць іх кваліфікацыю.

Пасля абмеркавання даклада і прыняцця рашэнняў па ім нарада праслухала антырэлігійную лекцыю.

У рабоце нарады прынялі ўдзел прадстаўнікі Наркамасветы БССР, абкома КП(б)Б і абласнога зямельнага аддзела.

НА СЕСІІ БАБРУЙСКАГА ГОРСОВЕТА

БАБРУЙСК. 25 сакавіка адбылася другая сесія Бабруйскага гарадскога савета. Сесія заслухала даклад старшыні горвыканкома савета тав. Сокалава аб выкананні бюджэта 1939 года і аб бюджэце горада на 1940 год.

У 1939 годзе бюджэт Бабруйска склаў 19,6 млн. рублёў. Прадстаўлены сесіі праект бюджэта на 1940 г. складае 25,3 млн. рублёў.

На народную асвету будзе затрачана 10,6 млн. рублёў, на ахову здароўя працоўных — 9,1 млн. рублёў, на жыллёвую гаспадарку горада — 2,7 млн. рублёў. У 1940 годзе ў Бабруйску будзе працаваць 31 школа, з іх поўных сярэдніх — 23. Колькасць вучняў у гэтых школах павялічваецца з 12.500 чалавек у 1939 годзе да 14.800 чалавек. Расшыраецца сетка дзіцячых устаноў, паляпшаецца і павялічваецца бальнічная і амбулаторная дапамога працоўным горада.

З вялікім уздымам сесія прыняла прывітанне ад імені працоўных горада Бабруйска дэпутату Савета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Савета СССР ад Бабруйскай выбарчай акругі Герою Савецкага Саюза тав. Дзянісаву С. П. у сувязі з узнагароджаннем яго другой медаллю «Золотая звезда». (БЕЛТА).

ПЕРАДМАЙСКАЕ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ СПАБОРНІЦТВА

ВІЦЕБСК. (Па тэлефону). На фабрыках і заводах Віцебска праходзяць сходы, на якіх калектывы рабочых і інжынерна-тэхнічных работнікаў прымаюць на сябе абавязацельствы сустрэць 1 мая новымі вытворчымі перамогамі. На агульным сходзе рабочых, служачых і інжынерна-тэхнічных работнікаў завода «Комінтэрн» прысутныя з вялікім адабрэннем сустрэлі прапанову аб уключэнні ў перадмайскае соцыялістычнае спаборніцтва. Удзельнікі схода абавязаліся выканаць красавіцкі план датэрмінова на 5 дзён, выпусціць у красавіку першую партыю мясарубак.

Па абароннай рабоце комінтэрнаўцы ўзялі на сябе абавязацельствы падрыхтаваць 200 значкістаў ППХА, 40 варашылаўскіх стралкоў першай і другой ступені і 20 значкістаў ГСА.

ВЯСЕННІЯ КАНІКУЛЫ ШКОЛЬНІКАЎ

ВІЦЕБСК. (Па тэлефону). Весела і цікава праводзяць вясеннія школьныя канікулы дзеці Віцебска. На ранішніку ў памяшканні Беларускага дзяржаўнага тэатра 800 школьнікаў глядзелі п'есу «Сынішка» ў пастаноўцы рускага драматычнага тэатра БССР. 1.500 вучняў старшых класаў праслухалі ў клубе ім. Клары Цэткін цікавую лекцыю «Аб дружбе». пасля чаго сіламі вучняў 4-й школы была пастаўлена п'еса «Разлом». 29 сакавіка з творчай справаздачай перад школьнікамі выступіць Дом мастацкага выхавання дзяцей, які адзначае днямі пяцігоддзе свайго існавання. У часе канікул дзеці пабываюць у музеях. Штодзённа ў кінотэатрах наладжваюцца дзённыя кіносеансы.

МАГІЛЕЎ. Гарадскі аддзел народнай асветы ў час вясенніх канікул школьнікаў праводзіць рад цікавых культурных мерапрыемстваў для вучняў горада. За перыяд канікул будуць праведзены паход школьнікаў у тэатр, масавыя прагляды мастацкіх кінофільмаў «Арынка» і «Вялікае жыццё», экскурсіі ў музей.

Ва ўсіх школах будуць працаваць бібліятэкі, чытальні, ваенна-абаронныя і самадзейныя гурткі. Сіламі драмгуртка 24 школы на сцэне Дома піянераў будзе пастаўлена п'еса Астроўскага «Беднасць не парок».

У апошні дзень канікул у Доме піянераў для вучняў горада арганізуецца вялікі літаратурны вечар, прысвечаны А. М. Горкаму.

Перад веснавой паводкай

МАГІЛЕЎ. Горвыканком Савета дэпутатаў працоўных прыняў рад мер па барацьбе з веснавой паводкай. Гарадская камісія ўзяла на ўлік усе сем'і, дамы якіх могуць быць заліты вадой. Усяго па гораду намечана перасяліць 2.028 чалавек.

Да ўсіх мастоў, плацін і лёдарэзаў падвозяцца пясок, каменне і іншыя матэрыялы, якія будуць скарыстаны ў барацьбе з лёдаходамі. У розных канцах горада ўстанаўліваюцца выратавальныя пасты. Прыняты таксама меры да забеспячэння насельніцтва раду раёнаў горада, якім пагражае паводка, прадуктамі першай неабходнасці. (БЕЛТА).

ХОД ВЫВАЗКІ ЛЕСУ ГУЖАВЫМ ТРАНСПАРТАМ НА 20 САКАВІКА

(У тыс. кубаметраў)

Абласці	План першага квартала	Працэнт [illegible]
Гомельская	90.5	79.3
Магілеўская	365.5	44.6
Мінская	371.0	51.2
Віцебская	154.0	69.7
Палеская	413.8	52.8

Другая дэкада сакавіка, як і [illegible] месяц, у гэтым годзе спрыяючая [illegible] загатоўчай прамысловасці. Мо[illegible] разкі і густое снежнае пакрыццё [illegible] ходныя ўмовы для вывазкі лесу—[illegible] наяўнасці. Аднак работнікі [illegible] леспрамгасаў і механізаваных [illegible] усходніх абласцей БССР не скар[illegible] юць гэтых магчымасцей. Вывазк[illegible] гужавым транспартам па раду [illegible] значна паслабла.

Гомельская вобласць, якая ўвес[illegible] ішла наперадзе, пачынае адстава[illegible] апошнія 10 дзён тут вывезена ўсяго [illegible] кубаметраў драўніны. Чачэрскі [illegible] якога ў многім залежыць поспех [illegible] чамусьці зусім спыніў вывазку. У [illegible] лавіцкім раёне ўсяго за дэкаду [illegible] 300 кубаметраў лесу, у Рагачоўскім [illegible] 400.

Асабліва адказныя задачы ста[illegible] рад паўднёвымі раёнамі Палескай [illegible] ці—Нараўлянскім, Парыцкім, Жыткавіцкім, Лельчыцкім, Ельскім. Яны [illegible] вывезці каля 200 тыс. кубаметраў лесу [illegible] 50 проц. усяго плана вобласці. Гэтыя [illegible] ны знаходзяцца напярэдадні разгортвання веснавых палявых работ. Таму тут [illegible] дзень, кожная гадзіна павінны быць [illegible] сімальна скарыстаны для фарсіравання лесавывазкі. Між тым, на 20 сакавіка квартальныя заданні па раёнах выкана[illegible] ўсяго на 50—55 проц. Замест павышэння тэмпаў у вобласці назіраецца [illegible] жэнне. За другую дэкаду сакавіка [illegible] на амаль у два разы менш, чым за [illegible] шую.

Такое-ж становішча назіраецца і [illegible] Мінскай вобласці. Прырост за дэкаду [illegible] дае 3,3 проц. Зусім недапушчальныя [illegible] носіны да важнейшай гаспадарча-палітычнай кампаніі — лесавывазкі—праяўляюць кіраўнікі Грэскага і Старадарожскага раёнаў. У гэтых раёнах зусім [illegible] вазіць лес.

Паслабілі ўвагу да лесавывазкі ў Б[illegible] рысаўскім раёне, які ўвесь час ішоў [illegible] перадзе па вобласці. За дэкаду тут вы[illegible] зена ўсяго 300 кубаметраў.

На апошнім месцы, як і раней, ідзе Магілеўская вобласць. За другую дэкаду [illegible] вывезена 16,4 тыс. кубаметра[illegible] Цягнуць назад усю вобласць Кіраўскі [illegible] які даў 23 проц. квартальнага плана, [illegible] павіцкі—36,3 проц., Чэрыкаўскі — 36[illegible] проц.

Тавары для будаўнікоў Днепра-Бугскага канала

Спажывецкая кааперацыя БССР [illegible] ла на будаўнічых участках Днепра-Бугскага канала — у Пінскай і Брэсцкай [illegible] ласцях 5 ларкоў. Туды завезена 24 тон[illegible] цукру, 15 тон рознай крупы, 350 скр[illegible] нак махоркі і папярос, 6 тон кандытарскіх вырабаў, 55 скрынак гаспадарчага і туалетнага мыла. Апрача та[illegible] адпраўлена для будаўнікоў на 400 тыс. рублёў прамысловых тавараў — бавоўняна-папяровых тканін, швейных вырабаў, [illegible] абутку і інш.

Павышэнне кваліфікацыі ўрачоў

Беларускі Інстытут удасканалення ўрачоў адкрывае ў красавіку ў Мінску трохмесячныя курсы па павышэнню кваліфікацыі ўрачоў—бактэрыёлагаў, хірургаў і тэрапеўтаў — усяго на 80 чалавек. Курсы па хірургіі і тэрапіі адкрываюцца ў красавіку ў Віцебску. На вучобу выклікаюцца галоўным чынам урачы сельскіх участкаў.

Адказны рэдактар Т. С. ГАРБУНОЎ.

ПЕРШЫ БЕЛАРУСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ ДРАМАТЫЧНЫ ТЭАТР
27 сакавіка
ПАДЗЬ СЯРЭБРАНАЯ
Пачатак у 7 г. 30 м. веч.
Каса адкрыта з 2 да 8 г. веч.

ДЗЯРЖАЎНЫ ЯЎРЭЙСКІ ТЭАТР БССР
Сёння спектакля няма.

Кінотэатр «ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА»
«ИСТРЕБИТЕЛИ»

Кінотэатр «РОДИНА»
«АРИНКА»

Кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ»
«МУЖЕСТВО»

Кінотэатр «СПАРТАК»
«ВЕЛИКОЕ ЗАРЕВО»

Дзіцячы кінотэатр
ЗА СОВЕЦКУЮ РАДЗІМУ

Кінотэатр «НАВІНЫ ДНЯ»
1. Востраў белых птушак (тэхн. фільм)
2. Журнал Маскоўскай студыі кінохронікі № 20.

УПРАЎЛЕННЮ ДАМАМІ АДПАЧЫНКУ І САНАТОРЫЙ ВЦСПС ПА БССР
патрабуюцца:
БУХГАЛТАР-РЭВІЗОР, СТАРШЫ БУХГАЛТАР для соўгаса «Сасноўка».
З прапановамі звяртацца: Мінск, Савецкая, 71, другі паверх, УДОС.

ДРУКАРНІ ГАЗЕТЫ «ЗВЯЗДА»
патрабуюцца
ПРЫБІРАЛЬШЧЫЦЫ.
Звяртацца: Савецкая, 49, другі паверх, пакой № 3.

ЦЭНТРАЛЬНЫМ СОВЕТАМ САЮЗА ВАЯЎНІЧЫХ БЯЗБОЖНІКАЎ БССР
ПРЫМАЮЦЦА ЗАЯЎКІ ад арганізацый і ўстаноў на правядзенне ЛЕКЦЫЙ і ДАКЛАДАЎ
Лекцыі і даклады праводзяцца высокакваліфікаванымі спецыялістамі-антырэлігійнікамі і навуковымі работнікамі.
Дагаворы заключаюцца з прафесіянальнымі і прамысловымі саюзамі, фабзаўкомамі, клубамі, з калгасамі, соўгасамі — на правядзенне цыкла навукова-папулярных і антырэлігійных лекцый.
З заяўкамі звяртацца: г. Мінск, Пушкіна, 63. Тэлефоны №№ 25-646 і 21-893.

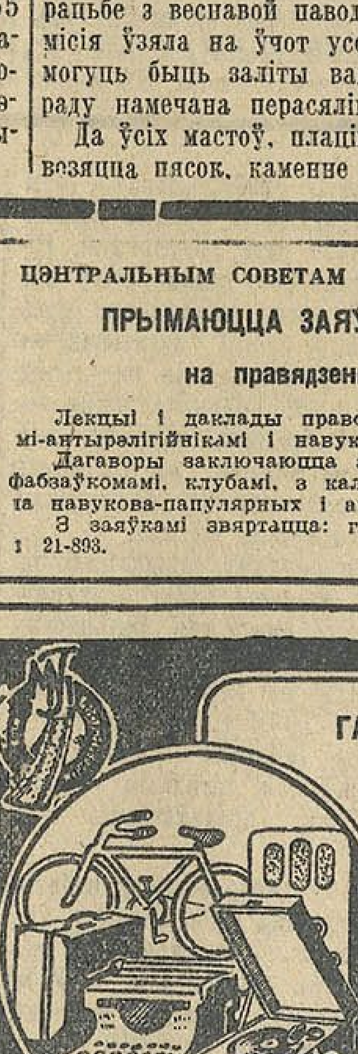

ГАТОВАЕ ПЛАЦЦЕ, АБУТАК, ФУТРЫ і інш. НАСІЛЬНЫЯ РЭЧЫ
як новыя, так і быўшыя ў карыстанні,
РАДЫЁПРЫЁМНІКІ, ПАТЭФОНЫ, пласцінкі, веламашыны, швейныя машыны, пішучыя машынкі, розную пасуду і інш.
ПРЫМАЕ НА КАМІСІЮ
КАМІСІЙНЫ МАГАЗІН № 26
МІНГОРПРОМГАНДЛЯ — САВЕЦКАЯ, 86.
Таксама купляюць за наяўны разлік.
СКУПАЧНЫЯ ПУНКТЫ МІНГОРПРОМГАНДЛЯ.
Для пакупкі грамадзкіх рэчаў скупачныя пункты пасылаюць сваіх ацэншчыкаў на дом.
АДРАСЫ СКУПАЧНЫХ ПУНКТАЎ:
№ 2 — Свердлоўская вул. (у крытага рынка).
№ 3 — пл. 25 кастрычніка.
№ 4 — Суражскі рынак.
№ 5 — Чэрвеньскі рынак.
Правільнасць ацэнкі купленых рэчаў гарантуецца дадатковай праверкай тавараведамі базы скупачных пунктаў (вул. Дзімітрава, 5, тэлефон 24-356) і даплатай у выпадку заніжанай ацэнкі.
ГРАМАДЗЯНЕ, КАРЫСТАЙЦЕСЯ ПАСЛУГАМІ СКУПАЧНЫХ ПУНКТАЎ МІНГОРПРОМГАНДЛЯ.
МІНГОРПРОМГАНДАЛЬ.

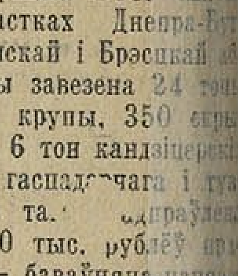

АВАДЗЕНЬ—БУЙНЕЙШЫ ШКОДНІК ЖЫВЁЛЫ.
Авадзень прыносіць народнай гаспадарцы
ВЕЛІЗАРНЫЯ СТРАТЫ.
Жывёла, паражоная аваднём, траціць у вазе.
ШКУРА ЯЕ ПСУЕЦЦА.
КАРОВЫ ЗНІЖАЮЦЬ УДОЙ.
Знішчайце ЛІЧЫНКІ АВАДНЯ.

ПАМЯТАЙЦЕ! ЗНІШЧАЮЧЫ ЛІЧЫНКІ АВАДНЯ,
мы пазбаўляем нашу краіну ад многамільённых страт, захоўваем для прамысловасці мільёны шкур, а для насельніцтва — дзесяткі тысяч тон мяса і мільёны літраў малака.
Барацьбу з авадзём павінны весці соўгасы і калгасы, ветэрынарныя санітары, гуртаправы, пастухі, скотнікі, даяркі — усе ўдзельнікі буйнай рагатай жывёлы.
БЕЛАДДЗЯЛЕННЕ САЮЗЗАГОТСКУР.

СПОСАБ ВЫДАЎЛІВАННЯ ЛІЧЫНАК АВАДНЯ.

У АДДЗЕЛ АБ'ЯЎ ЗВАНІЦЬ ПА ТЭЛЕФОНУ № 21-3-60

Галоўлітбела № Р—1708.
Мінск, друкарня «Звязды», Савецкая, 49.
К. М., Ш.